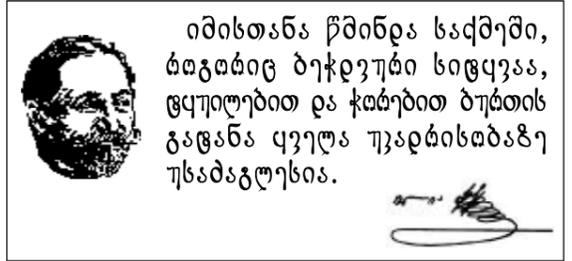

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში,
ბეჭდის ბეჭდუდი სიფყვას,
ცყილებით და ჭებობით ბუბთის
გაცანა ყულა უჯადისდბაჭ
უსამაგლესია.

დაარსებულია
1918 წელს.
სამუშაოთი, 29 სექტემბერი, 2015 წელი.
№182 (7827)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ვებ გვერდი: www.sakresp.ge ფასი 50 თეთრი.

რისტვის სჭირდებათ უკრაინაში ქართველი ნაციონალი ავანტიურისტები?

მამუკა არაუიძა ②

კარდენახული პოლიტსპექტაკლი

ყურძინს ფასი მთავრობა
ქი არა, ბაზარმა ⑤
უნდა განსაზღვროს

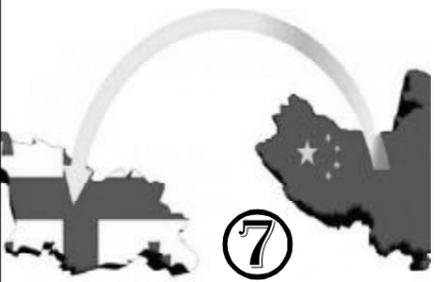

მთქალაქეობის ჩამორთმევის პროცესის შეჩერებას ითხოვენ

⑥

ჩინეთთან ურთიერთობის პერსპექტივები

⑦

ირაკლი ჭიუშვილის პნეპანი და ცღუნეპანი,

④

ანუ კითხვა გონივრული იმის თაობაზე, პროკურატურა კანონს იცავს თუ სააჭვო ქმედებებში მხილავულს?!

რამაზ სავარელიძე:

ხალხს ლიდერი არ ჰყავს!

③

⑥

ხელისუფლებამ პრინციპული ნებიჯი გადადგა

ნატოს უსასრულო კავკასიური ფლირტი

⑧

უსსოკლანებელები დიდი ხანია, ამ არიან!

დავით საბანელიძე:

პარლამენტში ბევრია ისეთი, ვისი აღვილის საკანონმდებლო ორგანოში არ არის

③

⑪ **არასამთავრობოს შეფთა შევიცარიელავს ფული „შეაწერა“**

რასაც ჩვენს გაზეთში წაიკითხავ, სვებან ვერ ნახავ!..

გაეროს ტრიზუნიდან

გაბედული ნაბიჯებით
მივდივართ წინ

პრემიერ-მინისტრის გამოსვლა გაეროს სამიტზე

მდგრადი განვითარება არის მომავლის გზა, რომელიც გვაძლავს ეკონომიკური ზრდის, სოციალური სამართლიანობის, გარემოს დაცვისა და მტკიცე მმართველობის გეგმას; საქართველო გააგრძელებს მჭიდრო თანამშრომლობას თავის პარტნიორებთან, რათა მივაღწიოთ ამ მიზანს 2015 წლის შემდგომი განვითარების ამბიციური და ყოვლისმომცველი დღის წესრიგის მეშვეობით, — განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა გაეროს 2015 წლის მდგრადი განვითარების სამიტზე სიტყვით გამოსვლისას.

მდგრადი განვითარების 17 მიზნიდან საქართველოს მთავრობის მეთაურმა ყურადღება გაამახვილა ოთხ მიზანზე: ჯანმრთელობის უზრუნველყოფა, ყველასთვის ხელმისაწვდომი, თანამედროვე ენერჯორესურსების მიწოდება, ინფრასტრუქტურის მშენებლობა და მშვიდობიანი და ინკლუზიური საზოგადოების ჩამოყალიბების ხელშეწყობა.

ირაკლი ლარიაშვილის განმარტებით, ყველა ასაკის ადამიანისთვის ჯანმრთელი ცხოვრების უზრუნველყოფა, საქართველოს მთავრობის ერთ-ერთი პრიორიტეტია.

„საერთაშორისო პარტნიორებთან ერთად საქართველოს მთავრობა ახორციელებს C ჰეატივის აღმოფხვრის უპრეცედენტო პროგრამას. პაციენტებს უტარდებათ აუცილებელი ტესტები წინასწარი დიაგნოზისა და მკურნალობის მონიტორინგის მიზნით, ასევე გამოიყენება უახლესი მედიკამენტები ამ დაავადების სამკურნალოდ. დედებისა და ბავშვების ჯანდაცვის მზარდ დაფინანსებას სახელმწიფოს მხრიდან და ხარისხიან მკურნალობაზე ხელმისაწვდომობას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს დედებსა და ბავშვებს შორის სიკვდილიანობის დონის შემცირებისთვის. საქართველომ შეასრულა ათასწლეულის განვითარების მეოთხე მიზნის მოთხოვნები — ჩვილთა და ხუთ წლამდე ასაკის ბავშვთა სიკვდილიანობა დაიკლო ათი და თორმეტი პუნქტით ყოველ ათასზე.“ — აღნიშნა პრემიერმა.

მისივე თქმით, საქართველოს ელექტროენერჯის სექტორში განხორციელდა ძირითადი ცვლილებები, რომელთა მიზანია ენერჯიის, ელექტროენერჯის და კომერციულად სიცოცხლისუნარიანი ენერჯეტიკის სექტორის შექმნა.

ჩვენი ინტენსიური რეფორმების შედეგად, 2007 წლიდან საქართველოს ენერჯეტიკის სექტორიდან გატანილი ექსპორტის ოდენობა აღემატება შიდა მოხმარებისთვის განკუთვნილი ენერჯორესურსების ოდენობას. თავისი უნიკალური მდებარეობის წყალობით, საქართველოში არსებობს დიდი შესაძლებლობები ენერჯორესურსების ტრანზიტის თვალსაზრისით. ევროკავშირთან ასოცირების ხელშეკრულება ზრდას უწყისს საქართველოს ენერჯეტიკული თანამშრომლობის სრულყოფილიანი წევრობისკენ და შესაბამისი მოლაპარაკებების დასრულებისკენ 2016 წლის სექტემბრისთვის.“ — განაცხადა ირაკლი ლარიაშვილმა.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრის განმარტებით, უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება მეცხრე მიზანს, რომელიც ეხება მტკიცე ინფრასტრუქტურის მშენებლობას, ინკლუზიურ და მდგრად ინდუსტრიული ზონებისა და ინოვაციების ხელშეწყობას.

„მცირე და საშუალო სასოფლო-სამეურნეო და სხვა ტიპის ბიზნესის მხარდაჭერა ჩვენი ერთ-ერთი პრიორიტეტია. ჩვენ განვახორციელებთ პროექტებს, რომელთა მიზანია სოფლად სამუშაო ადგილების შექმნა, მინით სარგებლობის ეფექტიანობის გაზრდა და მიწების კონსოლიდაცია, ასევე სოფლის მეურნეობის პროდუქტების საექსპორტო პოტენციალის გაძლიერება.“ — მიიჩნევს პრემიერ-მინისტრი.

გაეროს სამიტზე სიტყვით გამოსვლისას ირაკლი ლარიაშვილმა მდგრადი განვითარებისთვის მშვიდობიანი და ინკლუზიური საზოგადოების ხელშეწყობის მნიშვნელობაზეც ისაუბრა. მისი თქმით, გამჭვირვალობა, საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობა და საჯარო ინსტიტუტების მიუკერძოებლობა არის უმთავრესი პრინციპები, რომლებიც განაპირობებს მთავრობის ეფექტიანობას.

საქართველოში ჩვენ ვახდენთ კანონმდებლობის კონსოლიდაციას, რომელიც თავმოყრილი იქნება რეგულაციებით ღიაობის პრინციპზე დაფუძნებული ინფორმაციის თავისუფლების ახალი სტანდარტების დასამკვიდრებლად. რასაკვირველია, ეს მიზნები უნდა ეხებოდეს კონფლიქტით დაზარალებული რეგიონების მოსახლეობასაც. ჩვენ ვაცნობიერებთ, რამდენად მნიშვნელოვანია მათი საჭიროებების დაკმაყოფილება უცხო ძალის მიერ საქართველოს ორი რეგიონის ოკუპაციისა და ჩვენი მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილის იძულებით გადაადგილების პირობებში, — აღნიშნა პრემიერმა.

საქართველოს მთავრობის მეთაური მიიჩნევს, რომ ძალიან მნიშვნელოვანია ბუნებრივად და დაუზრკოლებლად მოხდეს გადასვლა ათასწლეულის განვითარების მიზნებიდან 2015 წლის შემდგომი მდგრადი განვითარების მიზნების დღის წესრიგზე, რაც მოითხოვს გაბედულ ნაბიჯებს კაცობრიობის წინაშე არსებული გამოწვევების საპასუხოდ.

დღის ინტერვიუ

რისთვის სჭირდებათ უკრაინაში

რბ ფორმითა და სერვებით ცდილობენ ნაციონალები ხელისუფლებაში დაბრუნებას, რა გეგმები აქვთ უკრაინაში დაწინაურებული ყოფილი ხელისუფლების წარმომადგენლებს და რას ფიქრობს მათზე უკრაინელი ხალხი, ქვემოთ გვიამბობს ექსპერტი მამუშა პრემიერმა, რომელიც ამას წინათ დაბრუნდა უკრაინიდან. ის ასევე შეაფასებს პრეზიდენტისა და პრემიერ-მინისტრის ვიზიტი და, ზოგადად, საქართველოს გარშემო შექმნილ მნიშვნელოვან ფაქტორებზე ისაუბრებს.

მამუშა არეშიძე: — უკრაინაში

საქმიანი ვიზიტით ვიმყოფებოდი. უნდა გითხრა, რომ საკმაოდ რთული ვითარებაა. ასე ვთქვათ, უკრაინა დაყოფილია რეგიონებად განწყობების მიხედვით. მაგალითად, დასავლეთ უკრაინაში, სადაც მე გახლდით, უაღრესად არაპოპულარულია დღევანდელი ხელისუფლება. მიიჩნევა, რომ ის არის კორუმპირებული და ოლიგარქებისგან შემდგარი მმართველობა, რომელიც რეფორმების გამტარებელი არ არის. რაშიც უკრაინელები თანხმდებიან, ისაა, რომ რუსეთს უნდა გაუწიონ მაქსიმალური წინააღმდეგობა და არ უნდა დაუთმონ არაფერი. ძალიან ბევრი პარალელის გაღება შეიძლება ჩვენი წარსულში გამოცდილებასა და უკრაინელთა დღევანდელ ქმედებებს შორის. სამწუხაროდ, შეცდომებს, რომლებიც თავის დროზე ჩვენ დავეუშვით, უკრაინელებიც წარმატებით იმეორებენ; და ზოგიერთ სხვა უფრო ღრმა შეცდომასაც უშვებენ. საერთო სურათი კი ასეთია, ბევრი გულანთებული ახალგაზრდა ენერჯიის სამშობლოს თავისუფლებას, მაგრამ ამავე დროს არიან ადამიანები, ვინც ამით დიდ ფულს შოულობენ.

— ხელისუფლების წარმომადგენლები?

— დიახ, მათ შორის ხელისუფლებაში მყოფი ადამიანები. ასევე არიან ისეთები, რომლებიც პოლიტიკურ ქულებს აგროვებენ, მაგრამ უკრაინისთვის არაფერს აკეთებენ...

— ქართველ ყოფილ ხელისუფლების წარმომადგენლებს გულისხმობთ?

— მხოლოდ ქართველი პოლიტიკოსების დადნაშაულება არ იქნებოდა მართებული. ქართველების ჯამური შეფასება უკრაინაში ასეთია: „ქართველების ავანტიურისტული ჯგუფი უკრაინას სჭირდება“. ყველამ იცის, რომ ამ გუნდის უკან ამერიკის შეერთებული შტატები დგას, რომელიც ცდილობს, იმოქმედოს უკრაინის ხელისუფლებაზე, რათა მან რეფორმები გაატაროს.

— ე. ი. უკრაინაში რეფორმები მაინც ტარდება, არა?

— ძალიან რთულად. ყოველ შემთხვევაში, პატრულის რეფორმას ეკა ზღულის სახელს უკავშირებენ და მას განსაკუთრებულად სცემენ პატივს. მისი ნამუშევარი გამოჩნდა, სხვისი — ჯერჯერობით, არ ჩანს. უკრაინაში ქართველების „აღზვევის“ გამო, ბოდიშსაც გვიხდის, ვიცით, რომ უხერხულად ვიქცევით, მაგრამ, ჩვენც გაგვიტე — დღეს უკრაინას ეს მდგომარეობა სჭირდება.

— სააკაშვილის ფაქტორს როგორ აფასებენ?

— საზოგადოებაში რეიტინგი აქვს ორ ადამიანს — ზღულაძესა და სააკაშვილს. ამ უკანასკნელს აქვს მხარდაჭერა ხალხისგან, მაგრამ ანალიტიკოსები და ექსპერტული წრეები აღიარებენ, რომ ეს რეიტინგი მხოლოდ პიარის დამსახურებაა, რადგან სააკაშვილს, ჯერჯერობით, საქმე არ გაუკეთებია. ერთი უკრაინელი პოლიტიკოსის თქმისა არ იყოს, საქართველოს ყოფილი პრეზიდენტი მუდმივი

დაძაბულობის რეჟიმში ამყოფებს უკრაინის ხელისუფლებას.

— თქვენი აზრით რას ცდილობს თავად სააკაშვილი და რა გეგმები აქვს მას?

— საკმაოდ სერიოზულად ფიქრობს მომავალზე. უკრაინაში ჩამოყალიბებული აქვს შტაბი და ის იქიდან აქტიურ კოორდინაციას უწევს საქართველოში ჩასატარებელ არჩევნებს. პრაქტიკულად, იქ არის ნაციონალური მოძრაობის საარჩევნო შტაბი. თბილისში არსებული ოფისი კიევის ფილიალია თუ პირიქით, ძნელი გასარჩევია. საერთოდ, ძალიან ბევრი ქართველია უკრაინაში. გაზრდილია მებრძოლთა კონტინგენტი (სხვათა შორის, ძალიან კარგი რეიტინგი აქვთ მათ, როგორც საქმის ცოდნის, ისე გულადობის თვალსაზრისით). ამდენად, უკრაინაში, ქართველების მიმართ ძალიან თბილი და მოკიდებულა აქვთ და დადებით განწყობას ავლენენ.

— კონკრეტულად როგორია საქართველოს ხელისუფლების მიმართ დამოკიდებულება?

— ხელისუფლების მიმართ დამოკიდებულება გამოკვეთილი არ არის, მაგრამ ზოგადად საქართველოს მიმართ — ძალიან პოზიტიური. ჩვენთან რა ხდება და ვარდების რევოლუციის შემდეგ, კარგად იცის

ინფორმაცია

ნიუ-იორკში პრემიერის საქმიანი შესვედრები ბრძოლაში

ნიუ-იორკში, გაეროს გენერალური ასამბლეის ფარგლებში, საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიაშვილი გერმანიის ფედერალური რესპუბლიკის კანცლერს ანგელა მერკელს შეხვდა. კანცლერმა საქართველოს მთავრობის მეთაური მოიკითხა და წარმატება უსურვა. ნიუ-იორკში ვიზიტის ფარგლებში, ირაკლი ლარიაშვილი ეკვატორული გვირგვინის ვიცე-პრეზიდენტს თეოდორო ნგუმეა ობიან მანუელს შეხვდა. შესვედრაზე განხილული იყო ორ ქვეყანას შორის არსებული ურთიერთობების გაღრმავების პერსპექტივები.

შესვედრას ვიცე-პრემიერი, საგარეო საქმეთა მინისტრი გიორგი კვიციანიშვილი და საქართველოს მუდმივი წარმომადგენელი გაეროში კასა იმნაძე დაესწრნენ. საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიაშვილი გუშინ ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივნის თანაშემწეს ვიქტორია ნულანდს შეხვდა. „მხარეებმა საქართველო-აშშ-ს ორმხრივი თანამშრომლობის მნიშვნელოვანი საკითხები განიხილეს. საუბარი შეეხო ქვეყნის შიგნით და რეგიონში მიმდინარე პოლიტიკურ პროცესებს. შესვედრაზე საზი გაესვა საქართველოში განხორციელებულ დემოკრატიულ რეფორმებს. ვიქტორია ნულანდმა ქვეყანაში მიმდინარე რეფორმებისადმი სრული მხარდაჭერა გამოხატა“, — ნათქვამია განცხადებაში.

ტონი ბლერი საქართველოს ეწვია

დიდი ბრიტანეთის ყოფილი პრემიერ-მინისტრი ტონი ბლერი საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა

ირაკლი ლარიაშვილმა საქართველოს მოიწვია, რაზეც დიდი ბრიტანეთის ყოფილი პრემიერ-მინისტრმა თანხმობა განაცხადა.

საქართველოს მთავრობის მეთაურის შესვედრატონი ბლერთან ნიუ იორკში შედგა.

შესვედრაზე საქართველოსა და რეგიონში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესები განიხილეს.

თურქი რა ეწვევა მთავრობას და არ ვისოდით

მსოფლიო მმართველობის გრძელვადიანი კვლევის შედეგები გამოაქვეყნა, რომელიც 2007-ზე მეტი ქვეყნის მმართველობას 6 ინდიკატორის მიხედვით აფასებს. მსოფლიო მმართველობის ექვსივე ინდიკატორში საქართველოს მაჩვენებლები მზარდია და ბოლო 18 წლის განმავლობაში ყველაზე მაღალი მაჩვენებლები ექვსივე კატეგორიაში 2014 წელს ფიქსირდება. კვლევის თანახმად, მთავრობის ეფექტიანობის მაჩვენებელი 2014 წელს 71,6%-ია და ეს საუკეთესო მონაცემია ბოლო 18 წლის განმავლობაში. 2012 წელს იგივე მაჩვენებელი 69,9% იყო. ამ მაჩვენებლით საქართველო 149 ქვეყანას უსწრებს წინ, მათ შორის, იტალიას, საბერძნეთს, მონტენეგროს, ალბანეთს, ბოსნია-ჰერცეგოვინას, თურქეთს, რუსეთს, ბელარუსს, სომხეთს, აზერბაიჯანს, მოლდოვას, უკრაინას, არგენტინას, მექსიკას, ჩინეთსა და ინდოეთს. მთავრობის ეფექტიანობის მაჩვენებლის ერთ-ერთი განმსაზღვრელი ფაქტორი საჯარო სერვისების ხელმისაწვდომობაა, რასაც საქართველოში იუსტიციის სახლები და იუსტიციის სამინისტროს საზოგადოებრივი ცენტრები უზრუნველყოფს.

დღის ინტერვიუ

ქართული ნაციონალი ავანგუარდისგები?

უკრაინელთა ვინაობა წრემ, ინფორმირებული არიან და პირად საუბრებში გამოთქვამენ კიდევ ნუხილს იმის გამო, რომ ყველაფრის მიუხედავად, ქართველებს აწინაურებენ. კარგია, რომ სიმართლე იცინან, მაგრამ გადამწყვეტი მათთვის უკრაინის მომავალია. მათ მიაჩნიათ, რომ დღეს საჭიროა სააკაშვილის ტიპის ლიდერი და მისი გუნდი, რადგან უკრაინის ხელისუფლებამ ისეთი შეცდომა არ დაუშვა, რომელიც ქვეყნის დაშლას გამოიწვევს.

რაც შეეხება მისთვის სააკაშვილის ამბიციებს უკრაინაში...

საკაშვილს აპრიორი ყოველთვის დიდი ამბიციები აქვს. სადაც გაუვა, იქ გააკეთებს. მას სურს, ყოველთვის მსოფლიოში პოლიტიკური ზღვის ზედაპირზე იყოს. კარგად იცის პიარის ხელოვნება და დღემდე ამას ახერხებს კიდევ.

უკრაინელი პოლიტიკოსების ერთ ნაწილს ემინოდა, რომ სააკაშვილი შეიძლება უკრაინის პრემიერ-მინისტრი გამხდარიყო, მაგრამ ახლა ეს გამოირიცხა. მათი ვარაუდით, სააკაშვილი მთელ უკრაინას ჩაითრევდა რუსეთთან ფართომასშტაბიან ომში. პოროშენკოს გზავნილი, რომ სააკაშვილი კარგი პრემიერი იქნებოდა საქართველოში, ირიბად იმას ნიშნავს, რომ ახლა უკვე ეს არ მოხდება. თუმცა, თუ პოროშენკომ ისე გააგრძელა მუშაობა, როგორც ახლა, მას აუცილებლად მოუწევს იაცენიუკის შეცვლა. ნუ დაგავიწყდებათ, რომ ოდესაში სერიოზული ტერაქტი მოხდა, რომლის კვალი შორს მიდის და ეს კიდევ ცალკე საუბრის თემაა.

რაც შეეხება სააკაშვილის მომავალს საქართველოში...

მეც და ბევრი სხვა უკრაინელი პოლიტიკოსიც ვფიქრობთ, რომ სააკაშვილი თავის ბედს საქართველოს დაუკავშირებს.

რებს. პრაქტიკულად, ის გუნდი, რომელიც მას იქ ყავს, ამისთვის ყოველდღიურად ემზადება. რომ ნახოთ თბილისი-კიევის რეისები, ჩარტერული მიმოსვლა აქვთ ამ ადამიანებს, მათ შორის საზოგადოებისთვის კარგად ცნობილ სახეებს. უკრაინაში გახსნილი აქვთ სხვადასხვა ტიპის სასწავლო დაწესებულებები, რომელსაც ქართველები ხელმძღვანელობენ. ატარებენ რამდენიმეკვირიან ტრენინგ-კურსებს და ცოდნას იღებენ...

პიარის კუთხით?

სხვადასხვა მიმართულებით. თუ გახსოვთ, აქაც იყო ახალგაზრდული ბანაკები, რაღაც „დემოკრატიის სკოლა“ თუ ამის მსგავსი... ანუ ნაციონალური მოძრაობა ნასწავლ, განვრთნილ კადრებს აგზავნის საქართველოში. პროცესი ერთი ნუთია ან რამე რეგულარული.

ბატონო მამუკა, რას იტყვით პრეზიდენტისა და პრემიერ-მინისტრის ამერიკის შეერთებულ შტატებში ვიზიტზე?

გამოაცა იმ ისტერიკამ, რომელიც ნაციონალურ მოძრაობასთან დაკავშირებულმა ადამიანებმა ატყვეს ირაკლი ლარიაშვილის გაეროში გამოსვლის თაობაზე. ჩემი აზრით, ეს იყო ერთგვარად პროტოკოლური გამოსვლა. მან მოკლედ შეაფასა

„მილენიუმის“ პროგრამის მიღწევები 2000 წლიდან, ანუ ანგარიში ჩააბარა. მედიაში გავრცელდა კონტექსტიდან ამოვარდნილი სიტყვები, რაც საზოგადოებისთვის გაუგებარი იყო. ჩვენ უფრო საინტერესო გამოვლას ველოდებით 1 ოქტომბერს, სადაც წესით, ლაპარაკი უნდა იყოს გამოწვევებზე, საფრთხეებზე და პოლიტიკურ ვექტორზეც კი, ჩემთვის ეს არის მთავარი და მნიშვნელოვანი.

პრეზიდენტის ვიზიტს როგორ შეაფასებთ?

მე ვფიქრობ, რომ ორი დელეგაციის ვიზიტი გაეროში სერიოზულად შელახავს საქართველოს იმიჯს. ბოლოს და ბოლოს, რით ვერ მოილაპარაკა ამ ორმა ადამიანმა ერთმანეთში, ვის რა უფლება მოვალეობა აქვს?! საქართველო არ უნდა ჩააყენონ უხერხულ მდგომარეობაში მსოფლიო საზოგადოებრიობის წინაშე.

ასე თუ ისე, ფაქტია, რომ ამას დასავლეთთან უფრო მეტად დაახლოების სურვილით სწინან...

იცით, საქმე რა არის? დასავლეთთან ჩვენზე მეტად დაახლოებული ზოგიერთი ნაციონალიზმის წევრი ქვეყანაც კი არ არის, როგორც ფსიქოლოგიური, ისე ტექნიკური თვალსაზრისით. ამას ვამბობ სრული პა-

სუსხისმგებლობით. ამიტომ მაღალიზანებს ხოლმე ზოგიერთი დასავლელი პოლიტიკოსის კრიტიკა, რომლის მიზანი ის კი არ არის, რომ მართლა რაღაც ცდომილებაა, არამედ ის, რომ როგორმე გაამართლოს დასავლეთის უარი — საქართველოს საერთაშორისო სტრუქტურებში გაერთიანებასთან დაკავშირებით. რაც შეეხება საქართველოს დაახლოება-არდაახლოების საკითხს... ყველას საკუთარი ინტერესები აქვს — ვეროპას, ამერიკას და რუსეთსაც... ახლა ამას დაემატა ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნები. ამის მაგალითია, სამხრეთ კავკასიაში კონფლიქტების მოგვარების საკითხი — ყველა მსხვილი მოთამაშე ფიქრობს, რომ საკუთარი ინტერესების გასათარებლად კავკასიაში სწორედ კონფლიქტი გამოიყენოს. ასე რომ, აქ ლაპარაკი მეგობრობაზე, ძმობაზე ან თუ ძველი ბიჭობაზე არ არის, არამედ ლაპარაკია პარტნიორობაზე... საქართველომ უნდა მოახერხოს და თავისი ადგილი მყარად იპოვოს.

და მანც, ვისკენ უნდა მივმართოთ პოლიტიკური ვექტორი?

საქართველოს ხელისუფლებას ისეთი ვალდებულებები აქვს აღებული დასავლეთის წინაშე, ძალიანაც რომ უნდოდეს, რუსეთს ვერ ჩაეხუტება, უბრალოდ, ტექნიკურად ეს შეუძლებელია. ეს ვება ფინანსურ-ეკონომიკურ ვალდებულებებს, საიდუმლო თუ ღია ხელშეკრულებებს და ა. შ. ამას გარდა, ნუ დაგავიწყდებათ სამხრეთ კავკასიაში შემოსული ახალი მოთამაშე — ჩინეთი, რომელიც აქტიურად და რბილად იკავებს სივრცეს. ასე რომ, ერთ დღესაც დასავლეთიც და ჩრდილოეთიც შეიძლება გვერდზე დაგვრჩეს.

ესაუბრა თაა მოსია

ალიან-ჩალიანი

პარლამენტში ბპრია ისაი, ვისი ადგილი სსკანონმდებლო ორბანში არ არის

„ვფიქრობ, პარლამენტში 16 წელი ჩემი ყოფნა საკმარისი იყო, არ შეიძლება ერთ ადგილზე ჩააყენო და სხვა მხარეს არ გაიხედო. ყველას ვურჩევ, სწორი გზით იარონ და თავიანთი ადგილი მოძებნონ. უადგილო ადგილას ყოფნა არ შეიძლება, ამისთვის თანამდებობაც ცოდვია“ — განაცხადა საგანგებო.

მისი თქმით, პარლამენტში ბევრია ისეთი, ვისი ადგილიც საკანონმდებლო ორბანში არ არის.

„მაგალითად, ცოტა ხნის წინ ჩემს მეგობარ ზურა ზვიადაურს ვგაუბრებ, მითხრა, ჩემი ადგილი პარლამენტში არ არის, წესით, ძიუდოში ახალ თაობას უნდა გზრდიდეთ. ყველაფერს გააკეთებ, რომ მას საკუთარი სპორტსკოლა შექმნა. თუ „საპარტნიორო ფონდიდან“ შევძლებ დაფინანსებას, კარგია, თუ არა და, ვინმეს ვთხოვ და ზვიადაურს სპორტსკოლის მანც გაუფრთხილეთ. ყველაზე თანადგომილი პარლამენტში. ზუსტად ვიცი, რომ მომავალ საარჩევნო სიაში დაგვით საგანგებო არ იქნება“ — განაცხადა დავით საგანგებო.

„დავით საგანგებო ძალიან კარგი მეურნე, ძალიან კარგი ორგანიზატორია. ვფიქრობ, იმ ადგილზე, სადაც წავიდა, მნიშვნელოვან საქმეებს გააკეთებს, თუმცა შეფასებები, თუ რას იმსახურებენ, დეპუტატები, გადავწყვიტავთ ჩვენ, ვინც პარლამენტში დავრჩით“ — განაცხადა ვოლსკიმ საგანგებოს განცხადების კომენტარებისას.

დავით საგანგებო პარლამენტიდან საპარტნიორო ფონდის ხელმძღვანელის თანამდებობაზე გადაინაცვლა.

ინტერპრესი

305 როგორ ვიძროს

„ხალხს ლიდერი არ ჰყავს!“

ძვემანაში არსებულ მდგომარეობასა და მის გავლენაზე საგარეო ურთიერთობებზე, მოსახლეობის განწყობებზე და მომავალ საპარლამენტო არჩევნებში მოსალოდნელი კონფიგურაციებზე „305-306-307“ პოლიტოლოგ რამაზ საყვარელიძეს ესაუბრა.

რამდენად იმოქმედა უგულავას თავისუფლებაზე ყოფნის 24-მა საათმა საქართველოში არსებულ პოლიტიკურ სიტუაციაზე?

ჩემის აზრით, დასაწყისში, სანამ უგულავას ერთდღიანი თავისუფლება დადგებოდა, მოსახლეობას ეგონა, რომ „ქართულმა ოცნებამ“ ისევ მარცხი გადაიტანა და ეს პოლიტიკურ სიტუაციაზე მკვეთრად აისახებოდა. მას შემდეგ, როდესაც ხელისუფლების სამართალდამცავმა სტრუქტურებმა მეორე დღეს მოახერხეს და მოურთიანეს უგულავას მდგომარეობა, ვფიქრობ, დიდი ზეგავლენა პოლიტიკურ სიტუაციაზე არ მოუხდენია.

თბოზიციის მხრიდან გაისმა მონოდეტები პრეზიდენტის მიმართ უგულავასა და სხვა მაღალჩინოსნების შეწყალების თაობაზე. როგორ ფიქრობთ, მთავრობასა და პრეზიდენტს შორის არსებული დია თუ ფარული დაპირისპირების ფონზე, გამოიყენებს ამ უფლებას გიორგი მარგველაშვილი?

ძნელი სათქმელია, გამოიყენებს თუ არა, ეს არის დამოკიდებული სამომავლოდ როგორ გეგმებს ან არის მარგველაშვილი და ასე შემდეგ. ჩემი აზრით, თუ მარგველაშვილმა ეს ნაბიჯი გადადგა, მისთვის ნამგები-

ანი იქნება. მოსახლეობის დამოკიდებულება „ნაციონალების“ მიმართ ამ ეტაპზე არ არის დადებითი საიმისოდ, რომ მისი შეწყალება მოსახლეობამ დადებითად შეაფასოს. „ნაციონალებისა“ და რიგი დასავლეთის პოლიტიკოსების კეთილგანწყობა ამით შეიძლება მიიღოს მარგველაშვილმა, მაგრამ მოსახლეობის კეთილგანწყობის მოპოვება ძალიან გაუჭირდება.

„ნაციონალებმა“ და „თავისუფალმა დემოკრატებმა“ ერთობლივი სარჩელი შეიტანეს საკონსტიტუციო სასამართლოში (საქართველოს ეროვნულ ბანკთან დაკავშირებით მიღებულ კანონზე, რომლის თანახმადაც მას ზედამხედველობის ფუნქცია ჩამოერთვა), როგორ ფიქრობთ, ეს ერთგვარადი თანამშრომლობაა, თუ არჩევნების მოახლოებასთან ერთად ამ ორი პოლიტიკური ჯგუფის გაერთიანებაც შესაძლოა, ვინაობა?

პრაქტიკულად შემიძლია, იგივე პასუხი გაცეთ, რაც წინა შემთხვევაში მოგახსენეთ. ვინ რას ფიქრობს ძნელი სათქმელია, მაგრამ თუ კი „თავისუფალმა დემოკრატებმა“ გააგრძელეს ამ კალაპოტში დინება, მე მგონია, ეს მათთვის ნამგებია იქნება.

ყოფილი პრემიერი ბიძინა ივანიშვილი, მომავალი არჩევნებისთვის ისევ კოალიცია „ქართულ ოცნებაზე“ დებს ფსონს, თუ უკვე გამოკვეთილია ახალი გაერთიანება ან პარტია, რომელსაც შესაძლოა დაეფრდნოს? ვრცელდება ინფორმაცია, რომ არჩევნებისთვის თავადაც აპირებს დაბრუნებას პოლიტიკაში.

არის ასეთი ვერსიები, თუმცა, ყოფილი პრემიერის ახლო გარემოცვა არ ადასტურებს ამ ინფორმაციას. თუ ყოფილი პრემიერი გადაწყვეტს დაბრუნებას პოლიტიკაში, ის ჩაუდგება სათავეში „ქართულ ოცნებას“. ხოლო, რაც შეეხება ამომრჩეველს და სა-

პარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებას — გააჩნია ვისთვის რა არის გამარჯვება. ზოგისთვის პარლამენტში შესვლა უკვე გამარჯვებაა, ხოლო ზოგისთვის უმრავლესობის მოპოვება — მაგალითად, ნაციონალებისთვის, ზოგისთვის კი საკონსტიტუციო უმრავლესობაა მთავარი.

როგორ ზეგავლენას ახდენს საქართველოში არსებული პოლიტიკური, სამართლებრივი, ეკონომიკური ვითარება ქვეყნის საგარეო ურთიერთობებზე?

ეკონომიკური დაძაბულობა არ აისახება, იმიტომ რომ იგივე პრობლემა ძალიან ბევრ ქვეყანაში გვხვდება. პოლიტიკური დაძაბულობებიც ნაწილობრივ არ აისახება, თუ არ ვიგულისხმებთ პოლიტიკურ ჯგუფებს დასავლეთში, რომლებიც ცოტანი არიან დარჩენილი. სხვა პოლიტიკურ ჯგუფებს რეაქცია ამ ყველაფერზე ნაკლებად აქვთ.

თავდაცვის მინისტრის თინა ხიდაშელის შემართებას როგორ შეაფასებდით, ხომ არ გადაფარავს მის აქტიურობებს ქვეყანაში მიმდინარე მოვლენები? რა შანსი აქვს საქართველოს ვარშავის სამიტზე?

ვარშავის სამიტზე საქართველოს თემა ძალიან ბევრ ფაქტორზე დამოკიდებულია. არათუ ხიდაშელის გავლენა საერთაშორისო ასპარეზზე, არამედ თვითონ საქართველოს როლზე საერთაშორისო ურთიერთობებში. რუსეთის ნაბიჯებიც მნიშვნელოვანია და იმდენი რამე იმოქმედებს ამ გადამწყვეტილებაზე, რომ მხოლოდ ხიდაშელის ფიგურა ნაკლებად მნიშვნელოვანი ხდება.

მოსალოდნელია თუ არა ხალხის მღელვარების მომტება ქვეყანაში არსებულ დაძაბულ სოციალურ და პოლიტიკურ ფონზე?

ნებისმიერ ჯანეს ლიდერი სჭირდება, დღეს, მე ვფიქრობ, რომ ისეთი სიტუაციაა — ხალხს ლიდერი არ ჰყავს. შესაბამისად, მღელვარების საფრთხეებიც ნაკლებ მოსალოდნელია.

ესაუბრა ნიკა მამულისა

საუბრის გვერდის ბათუმის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე ირაკლი ჭეიშვილზე, რომელიც 2015 წლის 28 ივნისს ღია ეთერით ამხილეს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილემ მურმან დუმბაძემ და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს ადამიანთა უფლებების დაცვის კომისიის თავმჯდომარემ მედეა ვასაძემ.

გამომსვლელებმა ირაკლი ჭეიშვილს ბრალი დასდეს იმაში, რომ იგი დაეხმარა მოქალაქე კახაბერ კვიციანი, რათა თურქეთიდან საქართველოში ნარკოტიკები შემოეტანა.

სა ჩემო მანასო!

ჟურნალისტური გამოძიება დავიწყეთ იმით, რომ დაგვედგინა, ვინ არის ირაკლი ჭეიშვილი, ვინც ხელთათმანივით იცვლის პარტიებსა და ბლოკებს, რათა მართვის იერარქიულ კიბზე როგორმე ადგილი შეინარჩუნოს.

2004 წლის 20 ივლისს ამ პიროვნებამ აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის ამჟამინდელ თავმჯდომარესთან - არჩილ ხაბაძესთან და 3 სხვა პირთან ერთად დააფუძნა „აჭარის ახალგაზრდული ანტიკორუფციული საბჭო“ (კავშირი).

ამ ორგანიზაციის დაფუძნების სანოტარო აქტში აღნიშნულია, რომ იმ დროს ი.ჭეიშვილი იყო შოთა რუსთაველის სახელობის ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის სტუდენტი.

2008 წლის 3 ოქტომბერს აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს წევრობის კანდიდატად წარდგენის საპარტიო ბარათში მან თავისი ხელით ჩაწერა, რომ აქვს უმაღლესი განათლება და არის საერთაშორისო ეკონომიკურ ურთიერთობათა სპეციალისტი და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის აპარატის პროტოკოლისა და მასმედიასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის განყოფილების უფროსი. ხაზგასმით აქვს აღნიშნული პარტიულობა: იყო ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის წევრი.

პარტიულობაზე ხაზგასმას შემთხვევით არ ვაკეთებთ: მისი „მანასობა“ და დროის შესარტყვისი მისეული „ხან ისეთობა, ხან ასეთობა“ სწორედ აქედან იწყება.

2010 წლის 31 მაისს, როცა ი.ჭეიშვილი საკრებულოს თავმჯდომარეობის არჩევნებში მონაწილეობისათვის წარადგინა სულ სხვა პარტიამ - პოლიტიკურმა ბლოკმა „ალიანსი საქართველოსათვის“ (პარტიული სიით წარდგენას ხელს აწერენ ი.ალასანიძე, ს.სუბარი, დ.უსუფაშვილი, დ.გამრეღვი, დ.ზურაბიშვილი), მის მიერ შევსებული ანკეტის მიხედვით, იგი უმუშევარია და პროფესიით ექიმი-ეკოლოგია.

2014 წლის 15 ივნისს ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლობით ორგანოში - ბათუმის საკრებულოში არჩევნებისას უკვე „ქართული ოცნების“ პარტიული სიით მონაწილეობს, თანამდებობით კი ამჯერად აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის აპარატის უფროსია.

დავინტერესდით ბათუმის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ინტერნეტის ვებ-გვერდითაც. მასში ვკითხულობთ, რომ ირაკლი ჭეიშვილს 2006 წელს დამთავრებული აქვს სამედიცინო-ეკოლოგიური ინსტიტუტი და არის მედიცინის მაგისტრთან გათანაბრებული ეკოლოგი. აქვე ასევე ნათქვამია, რომ 1999 წელს მაისში დაამთავრა საქართველოს თავდაცვის სამინისტროსთან არსებული სასწავლებელი - კადეტთა კორპუსი და არის დიპლომირებული სამხედრო სპეციალისტი (!). ამას გარდა, ინტერნეტ-გვერდზე ვკითხულობთ, რომ 2006-2007 წლებში იყო ბათუმის მერის თანაშემწე, 2007-2009 წლებში - აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის პროტოკოლისა და მასმედიასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის განყოფილების უფროსი, 2012-2014 წლებში კი - აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის აპარატის უფროსი.

ბათუმის სამედიცინო-ეკოლოგიური ინსტიტუტის მიერ გაცემულ დიპლომში (SEN 00051) აღნიშნულია, რომ ი.ჭეიშვილმა დაამთავრა ეკოლოგიის ფაკულტეტი და ამჟამად ინსტიტუტის 2006 წლის 3 ივლისის განცხადებით მიენიჭა აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის აპარატის ადგილი.

ირაკლი ჭეიშვილის პნეზანი და სლუნეზანი,

იშვილმა დაამთავრა სამედიცინო ეკოლოგიის ფაკულტეტი და ამჟამად ინსტიტუტის 2006 წლის 3 ივლისის განცხადებით მიენიჭა ექიმ-პროფილაქტიკოსის აკადემიური ხარისხი. არადა, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მოადგილემ გ. შერვაშიძემ 2015 წლის 25 აგვისტოს წერილობით გაცნობა, რომ საქართველოს უმაღლესი საგანმანათლებლო აკადემიის საბჭოს მიერ შემოხსენებული დიპლომის გაცემამდე ერთი წლით ადრე, 2005 წლის 20 იანვრის №1-19/75 განცხადებით შესაბამისად, შპს „ბათუმის სამედიცინო ეკოლოგიური ინსტიტუტის“ უარი ეთქვა ინსტიტუტური აკრედიტაციის მინიჭებაზე, თუმცა, „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 81-ე მუხლის პირველი პუნქტით სახელმწიფოს მიერ აღიარებულად ჩაითვალა ამ დანებებულების სტუდენტებზე 2007-08 სასწავლო წლის დაწყებამდე საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესის მიხედვით საგანმანათლებლო პროგრამის გავლის დამადასტურებელი დოკუმენტი.

რაც შეეხება ბათუმის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს უფროსის პარმენ გელაძის პასუხს ჩვენს მიერ მოთხოვნილ რამდენიმე სხვა საბუთთან დაკავშირებით, მან მოგვწერა, რომ ვერ დააზუსტებს ვერც საქართველოს თავდაცვის სამინისტროსთან არსებული სასწავლებლის დიპლომის არსებობას და ვერც ი.ჭეიშვილის მიერ ზოგადი და საშუალო განათლების მიღების წლებს, რადგან „ასეთი სამართლებრივი ვალდებულება არც ი.ჭეიშვილს აქვს საქრებულოს მიმართ და არც საქრებულოს უმაღლესი საბჭოს წინაშე, რის გამოც, სამწუხაროდ, ვერ დავაკმაყოფილებთ თქვენს მოთხოვნასო.

არადა, უამისოდაც ბევრი რამ არის დამაფიქრებელი და დასაზუსტებელი ი.ჭეიშვილის ბიოგრაფიის ზოგიერთ არსებით დეტალთან და პარტიიდან პარტიაში ანგარების მიზნით მის „გადარბენებთან“ დაკავშირებით.

საზღვარზე გადასვლა-გადმოძრაობა

2013 წლის 20 სექტემბერს თურქეთ-საქართველოს საზღვრის გადმოკვეთისას დააკავეს მოქალაქე კახაბერ კვიციანი, რომელიც ჩრდილოეთის ნარკოტიკული და ფსიქოტროპული საშუალებების აღმოჩენის შემდეგ დააკავშირებით მის წინააღმდეგ

ანუ კითხვა გონივრული იმის თაობაზე, პროკურატურა კანონს ისავს თუ საჭკო ემედეგაუხი მხილავულს?!

ალიძრა სისხლის სამართლის საქმე სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე და 261-ე (პირველი ნაწილი) მუხლებით.

მეორე დღეს ბათუმის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილებით კიკვაძეს შეეფარდა ალკვეთის ლონისძიება გირაო 5 ათასი ლარი და პატიმრობიდან გაათავისუფლეს.

2014 წლის 22 ივლისს ბათუმის საქალაქო სასამართლოს (მოსამართლე ს.კვიციანი) განაჩენილ ბრალდებაზე განესაზღვრა პირობითი

მსჯავრი - ოთხი წლით გამოსაცდელი ვადა და საპროცესო შეთანხმების საფუძველზე დამატებითი სასჯელის სახით სახელმწიფო ბიუჯეტში 10 ათასი ლარის გადახდა.

2015 წლის 28 ივნისს „რუსთავი-2“-ის „პოსტსკრიპტუმში“ ი.ჭეიშვილი ზემოხსენებული დანაშაულის ხელშემწყობად მოიხსენიეს ქალბატონმა მედეა ვასაძემ და ბატონმა მურმან დუმბაძემ.

როგორც ამ მხილების შემდეგ ჩვენ მიერ შესწავლილი დოკუმენტები ცხადყოფენ, 2013 წლის 18 სექტემბერს 22 საათსა და 17 წუთზე ი.ჭეიშვილმა სარფის საბაჟო გამშვებ პუნქტიდან გადაკვეთა საქართველო-თურქეთის საზღვარი მისთვის, როგორც აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის აპარატის უფროსისათვის მიმავრებელი და ამავდროულად მთავრობის ბალანსზე რიცხული მსუბუქი ავტომანქანით („Hundai“, სახელმწიფო ნომერი CJC 967, ტექ.პასპორტი NTV 0120959), რამდენიმე საათის შემდეგ კი, 19 სექტემბერს 0 საათზე და 47 წუთზე, ამავე ავტომანქანით გადმოკვეთა იგივე სარფის გამშვები პუნქტი.

ანალოგიური მოქმედება ჩაიდინა მეორე დღესაც. თურქეთში გადავიდა შუალაშის პირველ საათსა და 27 წუთზე და რამდენიმე საათში უკან დაბრუნდა. ამასთან, არც ერთ ამ გადაკვეთა-გადმოკვეთაზე არ არსებობს არავითარი სამიწიანი ბარათი და ამ „მოგზაურობის“ დამადასტურებელი რაიმე სხვა საბუთი.

ღია ეთერით მისი მხილების პასუხად ი.ჭეიშვილმა თავი იმით იმართლა, რომ თითქოს ინვენსტორებს აცილებდა და სახელმწიფოს ფული დაუზოგა (50 დოლარი). მივლინების ბარათი და სამიწიანი ბარათი თანხა ამიტომ არ გამოვიწერეთ. - განაცხადა, თუმცა, როგორც გამოთვლილმა შემოსებამ დაადასტურა, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის აპარატის იმ დროს მოქმედებულ ბუღალტრულ არ მოიხსენიება უცხოელი ინვესტორების მომსახურებასთან დაკავშირებით აპარატის უფროსისადმი არანაირი სამსახურებრივი დავალება. მით უფრო, რომ ეს ხდებოდა შვებულე-ბაში მისი ყოფნისას.

უპირაპი პასუხაუხეველი კითხვა!

ზემოსხანებულნი ფაქტები მრავალკითხვას ბადებს, რომლებსაც, ვფიქრობთ, რომ სამართალდამცავი ორგანოებიდან ამომწურავი პასუხი უნდა გაცემოდეს.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ კახაბერ კვიციანი, საზღვრის გადაკვეთის შემდეგ დააკავეს, დამაფიქრებელია, მის წინააღმდეგ რატომ არ აღიძრა საქმე სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 262-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რომელიც ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას საქართველოში ნარკოტიკული საშუალებების შემოტანის გამო.

კითხვა მეორე: როგორც კანონმდებლობითაა ცნობილი, გამოძიების დაწყების საფუძველია დანაშაულის შესახებ ინფორმაცია, მათ შორის, ის ინფორმაცია, რომელიც მასმედიის საშუალებით გამოქვეყნდა.

მ. ვასაძემ და მ.დუმბაძემ, ი.ჭეიშვილი ამხილეს, რომ ნარკოტიკების შემოტანას მოემსახურა მასზე მიმავრებული სამსახურებრივი მანქანით. ამიტომ ფრიად დამაფიქრებელია, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის პროკურატურამ რატომ არ ჩათვალა საჭიროდ, რომ სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის შესაბამისი მუხლის საფუძველზე სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით და ორგანიზებული ჯგუფის მიერ ჩადენილი დანაშაულისთვის აღედგინა სისხლის სამართლის საქმე?

2013 წლის 20 სექტემბრის ფაქტთან დაკავშირებით ჩვენმა სააგენტომ 2015 წლის 3 აგვისტოს წერილობითი შეკითხვით მიმართა აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარეს ა.ხაბაძეს, მაგრამ პასუხი მისგან დღემდე არ მივიღეთ.

რატომ? ვისი და რისი ხატორით?

ფრიად საინტერესო გამოდგა ირაკლი ჭეიშვილისგან 2015 წლის 18 სექტემბერს მიღებული პასუხი, ის აშკარად ცდილობს, თავი აარიდოს მხილებას, თუმცა, ზოგიერთ რამეს მაინც აღიარებს, მათ შორის საკუთარი ბიოგრაფიის იმ ფურცლებს, რომლებიც აშკარად საეჭვოა, მის პასუხში ნათქვამია, რომ დამთავრებული აქვს არა რამდენიმე, არამედ მხოლოდ ერთადერთი სასწავლებელი: „ბათუმის სამედიცინო-ეკოლოგიური ინსტიტუტის სამედიცინო ეკოლოგიის ფაკულტეტი“ და ყველა დანარჩენს არასოდეს ახლოს არ გაჰყარებია.

მთელ ამ ქაოსში განსაკუთრებულ განგაშს იწვევს პროკურატურის პოზიცია, რომელმაც, ფაქტობრივად, რეაგირების გარეშე დატოვა არა მარტო ღია ეთერით გადაცემული მამხილებელი მასალა, არამედ წლებულს, 2015 წლის 16 აგვისტოს ჩვენ მიერ ავტონომიური რესპუბლიკის პროკურორის შ. ტყეშელაშვილის სახელზე გაგზავნილი ის წერილიც, რომლითაც კანონით გათვალისწინებულ რეაგირებას მოვითხოვდით. ეს ბადებს იმის გონივრულ ეჭვს, რომ რეგიონის პროკურატურის ხელმძღვანელი თავისი ამგვარი მოქმედებით მფარველობს ირაკლი ჭეიშვილს.

ამ განუფიქრებლობასთან, მათ შორის, ავტონომიური რესპუბლიკის პროკურატურის უმოქმედობასთან დაკავშირებით ჩვენმა სააგენტომ სექტემბრის დასაწყისში წერილობით მიმართა საქართველოს მთავარ პროკურორს გ.ბადაშვილს. როგორც გაირკვა იმ პასუხისმგებელ პირთან საუბრისას, ვინც ჩვენი ავტონომიური რესპუბლიკის პროკურატურაზე შედამხედველობას ახორციელებს, მთავარმა პროკურატურამ საჭიროდ ჩათვალა ჩვენს განცხადებასთან დაკავშირებით წერილობით მიმართა აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის პროკურატურისათვის.

ვნახოთ, რა გამოვა. ჩვენი მხრივ ჟურნალისტური გამოძიება არ შეგვიწყვეტია. იგი გრძელდება და ბოლომდე მივიყვანთ.

თანავიზი ჩხიკვაძე, საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი, ვადიმ დგუაშვილი, ჟურნალისტი გამოძიების სააგენტო „დრო და სივრცე“.

თამარ გობერძე

არაფერი საგანგაშო ჩვენ სოფელში (სხვა სოფლებშიც) არ ყოფილა და არც იქნება, — ამბობს თემურ გიგაური, — რთველი ჩვეულებრივად მშვიდად დაიწყო და ასევე მშვიდად გრძელდება. მევენახეებმა პირველ რიგში ადრე შემოსული საფრავი მოკრიფეს, ახლა კი მასობრივად რქანი თელი და მწვანე იკრიფება და შეუფერხებლად ბარდება როგორც კერძო, ისე სახელმწიფო ღვინის ქარხნებს.

— აბა გურჯაანში რომ ერთი ვიშვიში ატენეს, ვიღუპებით, ასეთი ფასი, რასაც ყურძენში გვინდა, მის მოსაყვანად განუვლ ნარჯებსაც ვერ ანაზღაურებსო ნუთუ ვს ყველაფერი ნაცვებმა ხალხის ასაბუნებლად შეიზღეს?

— რა თქმა უნდა, შარშანდელთან შედარებით წელს ყურძნის ფასი გაცილებით მცირეა, მაგრამ არც იმდენად ტრაგიკული, რამდენადაც ეს ნაცვებმა გააბაქიბეს. მათ ავიწყდებათ თავიანთი მმართველობის პერიოდში რამდენს უხდიდნენ მევენახეს ყურძენში.

— მაინც რამდენს?
— დღეს მევენახე კილოგრამ საფერავში 85 თეთრს რომ იღებს, მაშინ 40 თეთრზე მეტს არ აძლევდნენ. ახლა კი ენად გაიკრიფნენ და მთავრობას ხალხის მოტყუებისათვის გადაყენებით ემუქრებიან.

— მარტო მთავრობას კი არა, ზოგი მევენახე საკუთარ ზვარსაც დაემუქრა გაჩენით. დაფიქვრო, კახელი გლეხი შეიღვივებ ნაზარდ ვაზზე წელს მართლა აღმართავს?

— არა, რა თქმა უნდა, ამის დაჯერება შეუძლებელია. გლეხმა შეიძლება ისევე ატმის ბალი გაიმეტოს გასაჩეხად, მაგრამ ზვარი — არავითარ შემთხვევაში!

— რატომ ატმის ბალი, ვითომ ვენახზე ნაკლებ შემოსავალს იძლევა?
— შემოსავალს ატამიც იძლევა, მაგრამ დაავადების შემთხვევაში ვაზთან შედარებით მკურნალობას ნაკლებად ექვემდებარება, ამასთან, ნაყოფი მალფუჭებადია და თუ დროულად არ გაიყიდა, პატრონს ზარალად აწვება.

— ვაზსაც ამას ემდურებიან, ყურძენში იმდენ თანხას ვერ ვიღებთ, რამდენსაც მის მოვლა-მოყვანაში ვხარჯავთ და ვზარალობთ.

— არ არის ეს სიმართლე. ამ პირობებშიც კი, როცა ყურძნის ფასი შარშანდელთან შედარებით თითქმის განახევრდა, მევენახე დაზარალებული კი არა, ერთგვარად მოგებულნიც რჩება.

— რანაირად?
— ამბობენ, ტარანი ანგარიშით არის, მოდით, ჩვენც ვიანგარიშოთ. ჩვენი სოფლის პირობებში მევენახემ თუ ყველა ტექნოლოგიური ნორმის დაცვით მოუარა ზვარი, ერთი კილოგრამი ყურძნის მოყვანა საშუალოდ 30-35 თეთრი დაუჯდება, რაშიც მას ქარხნები სულ მცირე 60 თეთრს მაინც აძლევენ. თუ გავითვალისწინებთ, რომ უმეტესობა ვენახს ამ წესების დაცვით ვერ პატრონობს, მაშინ ყურძნის თვითღირებულება უფრო ნაკლები იქნება, შემოსავალი კი იგივე (60 თეთრი) დარჩება. ასე რომ, ყურძნის გაუფასურების ამ ეტაპზეც კი მევენახეს დასამდური არაფერი აქვს.

— მაგრამ იმათ რა ქნან, ვისაც მოსავალი სეტყვამ გაუნადგურა?
— ასეთებს ზარალს სადაზღვევო კომპანია უნაზღაურებს (რა თქმა უნდა, ვენახი თუ დაზღვეული აქვთ), ამასთან, ღვინის ქარხანა სეტყვისგან დაზიანებულ ყურძენში 60 თეთრს მაინც უხდის და საერთო ჯამში მევენახე არავითარ შემთხვევაში ნაგებული არ რჩება.

— ასეა თუ ისე, ხალხი ყურძენს მაინც მასობრივად აბარებს, თბილისიდან მომავალმა, გზაზე ღვინის ქარხნებთან მობრძილი რიგები შეენიშნენ.

— რიგებს თავი რომ ავარიდოთ, სისტემატური კავშირი გვაქვს წინანდალში მომუშავე შტაბთან და ჩამბარებლებს ღვინის ქარხნებზე მათი ინფორმაციის შესაბამისად ვამისამართებთ.

— ეს კარგია, თუმცა საინტერესოა, რა აზრის არიან წლევიანდელ რთველზე ის ფერმერები, რომელთაც ზვრები დიდ ფართობებზე აქვთ გაშენებული. როგორ ფიქრობთ, ისინი სხვებთან შედარებით უფრო იმედინად გამოიყურებიან?

— მივიდეთ და პირადად დაველაპარაკოთ, — მთავაზობს გამგებელი, — აი თუნდაც ჩვენი სოფლის გამორჩეულ შვილს ანზორ ჯაფარიძეს, რომელიც ათჰექტარის ზვრის პატრონია. იგი უზომოდ შეყვარებულია მშობლიურ სოფელზე, რომელსაც მთელი წლის მანძილზე თავს დასტრიალებს, თავის დროზე არც წამლობას აკლებს, არც მწვანე ოპერაციებს, არც სხვა რამ

კარდენახული პოლიტსპექტაკლი

ყურძნის ფასი მთავრობამ კი არა, გაზარდა უნდა განსაზღვროს

რთველი ყოველთვის იყო და ახლაც რჩება სენსიტიურ მოვლენად სოფლის ცხოვრებაში. წლეულს ამას დაემატა ჩვენებური ნაცვების ფსევდოსენსიტიურობაც, რომელთაც ყურძენზე ფასის სიმცირის გამო კახელ მევენახეთა უკმაყოფილება, როგორც სწვევით სოფელში, სათავისოდ გამოიყენეს, გურჯაანში გამართულ საპროტესტო აქციებზე სულ ნიანგის ცრემლები ღვარეს და ამჟამინდელი ხელისუფლების სასოფლო პოლიტიკა ლამის ქვეყნის დამაქცევარ ქმედებად დაგვიხატეს.

გადავწყვიტე, რეალობისთვის არა ნაცვების, არამედ საკუთარი თვალთ შემეხვება და მშობლიურ სოფელში (თელავის რაიონის სოფელი რუისპირი) ჩასულმა აქაურ გამგებელს თემურ გიგაურს გამოველაპარაკე. თემური ახალგაზრდაა, მაგრამ, როგორც სოფელში ამბობენ, საკმაოდ ტკუადაბეჯდარი და გამოცდილი მეურნეა. მას დამთავრებული აქვს პროფესიული კოლეჯი მეღვინის სპეციალობით, ვიდრე გამგებლად აირჩევიდნენ, 6 წელზე მეტხანს მუშაობდა ბრიგადირად კერძო მეურნეობაში, შემდეგ მეღვინედ, დაუფლებულია ვაზის მცნობასაც. ეტყობა, ამიტომაც ანდეს სოფლის თავკაცობა საკუთარი ბედის მჭედელ ახალგაზრდას.

აგროტექნიკურ სამუშაოს და ყოველწლიურად ხვავიანი მოსავლითაც ხარობს. დედაქალაქში გახსნილი აქვს რესტორანი, რომელსაც საკუთარი ხელით დაყენებული ორიგინალური ღვინოებითა და აქ მოწეული ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტებით ამარაგებს.

ახოვანი აღნაგობის თმაშევერცხლილ ანზორ ჯაფარიძეს ალაზნისპირა ზვრებში მივაგენით. ხელი ჩამოგვართვა და მოგვიბოდიშა, ხედავთ რა სართვლო განამანიაში ვარ და ნუ დამძირახავთ, თუ სადარ მასპინძლობას ვერ გაგიწევთო.

— მასპინძლობა სხვა დროისთვის გადავდოთ, — ვუბნები, — ახლა ის მითხარით, ბატონო ანზორ, წლევიანდელი მოსავლით კმაყოფილი ხართ?

— მოსავლით კი, მაგრამ ანაზღაურებით — არა. წელს ყურძნის ფასი სრულიად შეუსაბამოა იმისა, რაც მის მოსაყვანად დავხარჯეთ.

— კერძოდ, რა ხარჯზეა საუბარი?
— აი, თუნდაც შხამქიმიკატებზე, რომლის შეძენაც ახლა თითქმის ორჯერ მეტი მიჯდება, ვიდრე წინა წლებში. საგრძობლად გაძვირდა აგროტექნიკური საშუალებები და თვით მუშახელიც. შარშან თუ რთველში მომუშავენი დღიურად 15 ლარს სჯერდებოდნენ, ახლა 20 და 25 ლარს მოითხოვენ. ყველაფერი ეს ხომ ყურძნის თვითღირებულებაზე აისახება.

— ამიტომ ფიქრობთ, რომ სახელმწიფოს უფრო მეტი სუბსიდია უნდა გაეღო მევენახეთა დასახმარებლად?

— ვფიქრობ, რომ სუბსიდია საერთოდ არ უნდა გაეღო. ჩემი აზრით, ეს არასწორი პრაქტიკაა, რაც, ერთი მხრივ, აზარალებს სახელმწიფო ბიუჯეტს, ხოლო, მეორე მხრივ, მევენახეებში ქმნის გაუმართლებელ, ცრუ მოლოდინს, რასაც მოყვა კიდევ მათი საპროტესტო გამოსვლები.

— აბა რა უნდა მოიმოქმედოს მთავრობამ, რომ მევენახემ განუვლ ხარჯიც აინაზღაუროს და მოგებულაც დარჩეს?

— მთავრობამ მევენახეთა სუბსიდირებაზე კი არა, იმაზე უნდა იზრუნოს, რომ ქვეყანაში თავისუფალი, კონკურენტული ბაზრის პირობები შექმნას. თუ ასეთი ბაზარი იქნება, მაშინ მევენახეთა და მეღვინეთა შორის არსებულ ურთიერთობებს და აქედან გამომდინარე ფასწარმოქმნას თავად ბაზარი დაარეგულირებს.

— ახლა მას ხელს რა უშლის?
— ხსენებული ბაზრის არარსებობა, მასში ცალკეულ გაზულუქებულ მევენახეთა ხელის ფათური. მეექვსეა და არც თუ უსაფუძვლოდ, რომ მათ პირი შეკრეს, ერთმანეთს გაურიგდნენ (თუ ასე არ არის, ყველა ერთნაირი ფასი რატომ დაადო ყურძენს?), ამ რთვლიდან თავად მოგება მიიღონ, მევენახეებს კი ყურძენში სამათხოვრო გროშები გადაუგდონ.

— ბატონო ანზორ, ისინი თავს იმით იმართლებენ, რომ შარშანდელი ღვინო გაუსაღებელი დარჩათ და წელს იძულებული არიან ყურძენი საერთოდ არ შეისყიდონ, ან თუ იყიდიან, მცირედი თანხა გადაუხადონ.

— სტყუიან, ჩემო ბატონო, მათ თავის დროზე ღვინის ქარხნები და ვენახები კაპიკებად ჩაიგდეს ხელში და ახლა ცდილობენ, მევენახეთა ხარჯზე კიდევ უფრო მეტ მოგებას გამოკრან ხელი. აბა შეხედეთ, ეგენი ღვინოს 15-18 ლარად ყიდიან, მე და ჩემნიარები კი ერთ ლიტრ საფერავში 5 ლარს, ხოლო რქანი თელში 3-4 ლარსაც ვყაბულდებოთ. საქართველოში ვერა და ვერ შეიქმნა ყურძნისა და ღვინის რეალური ბაზარი

და სწორედ ეს ალექსებს დღეს მევენახეს.
— მე მგონია, ბატონი ანზორი სწორად მსჯელობს, — მითხრა უკან გამობრუნებისას სოფლის გამგებელმა, — მას დიდი სამეურნეო და ცხოვრებისეული გამოცდილება აქვს და არა მგონია, შეცდეს. სოფელი მას აფასებს არა მარტო როგორც კარგ მევენახე ბიზნესმენს, როგორც ღირსეულ ქველმოქმედსაც, რომელსაც არ ენანება საკუთარი შემოსავლები მშობლიური სოფლის კეთილდღეობას, გაჭირვებულთა და უშოკართა თანადგომას მოახმაროს.

ბოლომდე. ვიდრე თბილისში დაგბრუნდებოდი და ამ წერილს რედაქციას გადავცემდი, ტელეგადაცემაში ვუყურე ყურძნის ფასით განწყენებულმა კარდენახელმა გრიშენკომ ვენახს ასაჩხვად როგორ გაიმეტა, თუმცა, როგორც გაირკვა, ეს ყველაფერი ნაცვების მიერ დადგმული პოლიტსპექტაკლი იყო (გრიშენკომ საკუთარი კი არა, მეზობლის ვაზები გაკაფა), არა მგონია, ნიადგ დინჯმა და აუჩქარებელმა კახელებმა გონიერება დაკარგონ, ვინმე გრიშენკოს ანკესზე წამოეგოს და მსოფლიოს მიერ ვაზისა და ღვინის სამშობლოდ აღიარებულ საქართველოში მთავრობაზე განაწყენებულემა ჯავრი უდანაშაულო ვენახზე იყაროს.

ოთარ სუციშვილი, თელავი, რუისპირი, თბილისი.

კახეთში 78 ათას ტონამდე ყურძენი გადაიშავდა

28 სექტემბრის 12:00 საათის მონაცემებით, კახეთის რეგიონში 78 ათას ტონამდე ყურძენი გადაიშავდა, ღვინის ქარხნებში ყურძენი 10 500 მევენახემ ჩააბარა. მოსავლის რეალიზაციის შედეგად მიღებულმა შემოსავლებმა რეგიონში 48 მლნ ლარს მიაღწია.

27 სექტემბერს დღელამურად გადაიშავდა 9 981 ტონა, რაც საკმაოდ მაღალი მაჩვენებელია და მიუთითებს, რომ რთველი კახეთში კვლავ აქტიურ ფაზაშია.

ამ დროისთვის გადაიშავებულია რქანი თელი 36 ათას ტონამდე, საფრავი — 32 ათას ათას ტონამდე, ასევე 1,9 ათას

სი ტონა კახური მწვანე და მწ ათას ტონამდე სხვა ჯიშის ყურძენი. რთველი კახეთის ყველა მუნიციპალიტეტში შეფერხების გარეშე მიმდინარეობს.

ყველაზე დიდი რაოდენობით ყურძენი გადაიშავებულია გურჯაანის მუნიციპალიტეტში — 2,7 ათას ტონამდე. ყურძნის გადაიშავების პროცესში ამ ეტაპზე ჩართულია ღვინის მწარმოებელი 67 კერძო კომპანია და ასევე სახელმწიფოს მიერ დაქირავებული ღვინის 18 საწარმო.

06ტმპრპსი

ხელისუფლება პრინციპული ნაბიჯი გადადგა

არ მხოლოდ ადამიანი, რომელსაც მეორე ადამიანის დაჭერა გაუხარდეს. რასაკვირველია, არც მე გამხარებია გიგი უგულავას დაჭერა, მაგრამ აქ მართლმსაჯულებასთან გვაქვს საქმე. დამნაშავე უნდა დაისაჯოს. ასე იყო ადრეულ საუკუნეებში და ასეა ამჟამადაც. თვით ყველაზე დემოკრატიულ ქვეყნებშიც კი, ასე ვთქვათ, კომუნალური გადასახადებისგან თავის არიდების გამო მოქალაქეს მკაცრად სჯიან. მით უმეტეს, უგულავას ბრალად ედება ათეულ მილიონობით ლარის გაფლანგვა. აშკარაა ისიც, რომ იგი სააკაშვილის სისხლიანი რეჟიმის თანამონაწილეცაა. და მაინც, ადამიანის გული ისეთია, რომ დამნაშავეც კი ებრალდება. ხალხს აციმბირებდნენ და იქიდან უმრავლესობა ცოცხალი ვერ ბრუნდებოდა, უგულავა მათთან შედარებით სანატორიუმში იმყოფება. თუკი ის ღრმად, ძალიან ღრმად ჩაფიქრდება და გაიცნობიერებს ჩადენილ დანაშაულს — მოინანიებს, სასჯელსაც გაუნახვერებენ და სრულიად განწმენდილი მორალურად „ვალმონდილი“ თავის ოჯახს დაუბრუნდება.

რაც შეეხება ხელისუფლების იმ შტოებს, რასაც პროკურატურა და სასამართლო ეწოდება, ძალიან პრინციპულად და სამართლიანად მოიქცნენ.

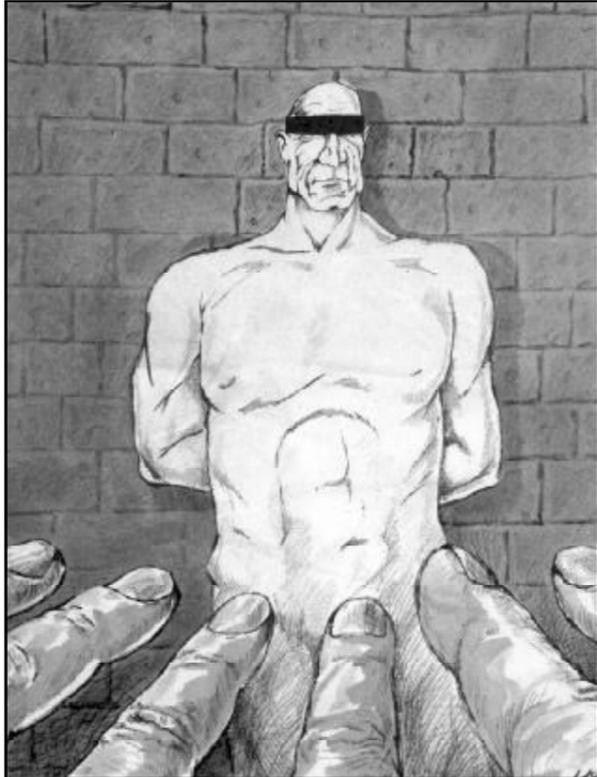
მიუხედავად იმისა, დასავლეთში ერთი აჟიოტაჟია ატეხილი — საქართველოს მთავრობა პოლიტიკური მოსაზრებით ადამიანებს ციხეში სვამს და თუ ამ პროცესს წერტილი არ დაესმება, ქართველი ხალხი მწარედ ინანებს, ასეთ ვითარებაში, ასე ვთქვათ, დასავლეთის ცხვირწინ უგულავა 21 საათის თავისუფლების შემდეგ ზემოხსენებულმა სახელმწიფოს შტოებმა ციხეში დააბრუნეს:

ვფიქრობთ, ნაცის გატყდა და დასავლეთის აბსურდულ ბრალდებას უკვე ყურადღება არ ექცევა და მოსალოდნელია, რომ ქართველი მოსახლეობის წინაშე ბრალდებული ეგრეთ წოდებული ნაცების ლიდერები, სასჯელს თავიდან ვერ აიცილებენ. სულ მალე დადგება დრო, როცა საქართველოს ხელისუფლება დასავლეთში სააკისტების დამცველებს მკაცრად ეტყვის, რომ მათი დაცვა ნიშნავს საქართველოს შინაურ საქმეებში ჩარევას. არც ის დროა შორს, როდესაც უკრაინის მთავრობას საქართველოს მხრიდან წაყენება მოთხოვნა, რის თანახმადაც დამნაშავეები — სააკაშვილი და მისი მხარდამჭერები განთავისუფლდნენ დაკავებული პოსტებიდან და უმოკლეს დროში გადმოეცეს საქართველოს მხარეს.

ღმერთმა დაგვიფაროს და საქართველოში ჩრდილოეთი კორეის მსგავსი რეჟიმიც რომ დამყარდეს, დასავლეთი ამაზე არაფერს იტყვის, ოღონდაც კავკასიაში მას საქართველოს სახით დასაყრდენი ჰქონდეს და ყველაფერზე თვალს დახუჭავს.

მას ყველაფერზე თვალი დახუჭული არ ჰქონდა სააკაშვილის სისხლიანი რეჟიმის დროს? ლიბანში ამას წინათ აშშ-ს ელჩი მოკვლეს და ეს შემთხვევა ფაქტი ამერიკელებმა დიდი „სულტარებლობით“ გადაყლაპეს. ჩვენ ქართველები არავის საელოს არ ვერჩით და ნურც ისინი დაგვიშლიან აშკარა დამნაშავეების დასჯას.

საკაშვილის და მისი თანამოსაქმეების დანაშაული

შეიძლება დაიყოს შემდეგ კატეგორიად. ეროვნული დანაშაული იყო პარლამენტის თბილისიდან ქუთაისში გადატანა; 1918 წელს არაკეთილმოსურნეთა მოთხოვნით საქართველოს მთავრობას პარლამენტი თბილისიდან ქუთაისში უნდა გადაეტანა. ამას ომი მოჰყვა, რომელშიც ქართველმა ხალხმა გაიმარჯვა და პარლამენტი თბილისში დარჩა. სააკაშვილს კი პარლამენტი ყოველგვარი ომის გარეშე თბილისიდან ქუთაისში გადააქვს. საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ეროვნული მოსახლეობა დედაქალაქში და მის შემოგარენში სახლდება. თუ თბილისს დავუკარგავთ დედაქალაქის ფუნქციას, ქართული მოსახლეობაც ამ ქალაქში დროთა განმავლობაში, ასე ვთქვათ, შეთხელდება.

ემიგრანტები

ძრთმედი ემიგრანტები კანონის იმ ნორმის გაუქმებას ითხოვენ, რომლის მიხედვით სხვა ქვეყნის მოქალაქეობის მინიჭების შემთხვევაში ავტომატურად უუქმდებათ საქართველოს მოქალაქეობა. ქართველი ემიგრანტების მოთხოვნის მიუხედავად, მოქმედი ნორმის გადახედვა არ იგეგმება. საქართველოში მოქმედი კანონდებლობის მიხედვით, პრეზიდენტი განსაკუთრებულ შემთხვევაში, კერძოდ კი საქართველოს წინაშე განსაკუთრებული დამსახურების შემთხვევაში, ანიჭებს მოქალაქეობას უცხო ქვეყნის მოქალაქეს.

პოლიტიკური პარტია „საქართველოს გზის“ ლიდერი სალომე ზურაბიშვილი ამბობს, რომ უნდა შეწყდეს მოქალაქეობის ჩამორთმევის პროცესი, რომელიც მისივე თქმით, ძალიან აზარალებს, ერთი მხრივ, უცხოეთში მყოფ ქართველებს, მეორე მხრივ, სახელმწიფოს.

„დიასპორა საზღვარგარეთ საკუთარი ქვეყნის ელჩს წარმოადგენს და ამიტომ მას სახელმწიფოს მხრიდან განსაკუთრებული ყურადღება და მზრუნველობა სჭირდება. სხვა ქვეყნის მოქალაქეობის მიღების მიუხედავად, პირს საქართველოს მოქალაქეობა უნდა უნარჩუნდებოდეს“, — აცხადებს სალომე ზურაბიშვილი.

აღნიშნული ინიციატივა, რომელსაც 250 ემიგრანტი აწერდა ხელს, ჯერ კიდევ შარშან წარმოადგინა სალომე ზურაბიშვილმა. როგორც დიასპორის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრი გელა დუმბაძე for.ge-სთან საუბრისას აცხადებს, 250 ხელმოწერიდან მხოლოდ 33-მა მიმართა საქართველოს ხელისუფლებას მოქალაქეობის აღდგენის თაობაზე, რომლებმაც, დუმბაძის განცხადებით, უპრობლემოდ აღიდგინეს საქართველოს მოქალაქეობა.

მოქალაქეობის ჩამორთმევის პროცესის შეჩერებას ითხოვენ

„ბოლო წლების განმავლობაში 16 800 ადამიანმა მომართა სახელმწიფოს მოქალაქეობის აღდგენის თაობაზე, 92%-ს უპრობლემოდ აღუდგა და დაუბრუნდა საქართველოს მოქალაქეობა. შესაბამისად, მოქალაქეობის აღდგენის საკითხი პრობლემას არ წარმოადგენს. მას შემდეგ, რაც ადამიანი მიიღებს უცხო ქვეყნის მოქალაქეობას, მას უფლება აქვს განაცხადოს საქართველოს მოქალაქეობის აღდგენის თაობაზე.“

ვინც ასე გააკეთა, სამიდან ერთი თვის ვადაში აღიდგინა მოქალაქეობა. პრემიერ-მინისტრის დავალებით ჩვენ შევინსაველეთ ეს საკითხი და შევიმუშავეთ მოდელი, უფრო გამარტივებული და მოკლე ვადებში ნაკლები თანხის გადახდით მონესრიგდეს ეს საკითხი“, — აცხადებს დუმბაძე.

რაც შეეხება სალომე ზურაბიშვილის ინიციატივას, რომ უნდა შეწყდეს მოქალაქეობის ჩამორთმევის პროცესი და ავტომატურად ყველას შეუნარჩუნდეს საქართველოს მოქალაქეობა, მინისტრი ამბობს, რომ ქვეყანამ, რომელსაც თა-

ვისი კანონმდებლობა აქვს, გარკვეული დამცავი მექანიზმები უნდა შეიმუშაოს.

„სახელმწიფოს აქვს გარკვეული დამცავი მექანიზმები. პირი, რომელმაც მიიღო სხვა ქვეყნის მოქალაქეობა და უცხო ქვეყნის სპეციალურ ორგანოში მუშაობს, ცოტა დელიკატური თემაა, ასეთ ადამიანს უნდა აღუდგეს თუ არა საქართველოს მოქალაქეობა. ქალბატონი სალომე აყენებს საკითხს, რომ ყველას შევუნარჩუნოთ საქართველოს მოქალაქეობა“, — აცხადებს გელა დუმბაძე.

იმისათვის, რომ საკითხი სახელმწიფო საკონსტიტუციო კომისიამ განიხილოს, კონსტიტუციონალისტ ავთანდილ დემეტრაშვილის განცხადებით, საჭიროა 200 ათასი ხელმოწერა, რაც საკმაოდ რთული იქნება.

„ძალიან ძნელია კონსტიტუციაში ცვლილებების შეტანა. არის შემთხვევა, როდესაც მოქალაქე იძულებულია მიიღოს სხვა ქვეყნის მოქალაქეობა. ამიტომ მიმართა, რომ ასეთ შემთხვევაში იუსტიციის სამინისტროს შესაბამისმა დეპარტამენტმა უნდა იმსჯელოს და წინადადება მიანდოს

პრეზიდენტს, რომ პირს შეუნარჩუნდეს საქართველოს მოქალაქეობა. ყოველ ასეთ შემთხვევაზე უნდა იყოს მსჯელობა, მიზანშეწონილად არ მიმჩნია ავტომატურად მოქალაქეობის მოხსნა“, — აცხადებს for.ge-სთან საუბრისას ავთო დემეტრაშვილი.

„არ მგონია, რომ ეს საკითხი პოლიტიკურად გამართლებული იყოს“, — აცხადებს კონსტიტუციონალისტი ვახტანგ ძაბირაძე, რომლის განცხადებით, აღნიშნული საკითხი ძალიან სწორად და კარგად არის ჩამოყალიბებული კონსტიტუციაში.

„მესმის ჩვენი მოქალაქეების, მაგრამ არ მგონია, რომ როგორც პოლიტიკურად, ასევე ეკონომიკურად და, გნებავთ, გეოპოლიტიკური თვალსაზრისით, სწორი იყოს კანონის იმ ნორმის გაუქმება, რომლის მიხედვით სხვა ქვეყნის მოქალაქეობის მინიჭების შემთხვევაში ავტომატურად უუქმდებათ საქართველოს მოქალაქეობა. თუ ორმაგ მოქალაქეობას დავუშვებთ, მაშინ ეს უნდა დაგვუფავდეს, როგორც წესი.“

თუ შენ უშვებ იმას, რომ შენი ქვეყნის მოქალაქე, რომელიც სხვა ქვეყნის მოქალაქეა, მაშინ რა არგუმენტი უნდა უთხრა უარი სხვა ქვეყნის მოქალაქეობას საქართველოს მოქალაქეობაზე? ამაზე იფიქრა ვინმე? პრობლემური საკითხია და თუ საკონსტიტუციო კომისია იმსჯელებს ამ საკითხზე, არ მგონია, საკითხი უნდა გადაწყდეს ისე, რომ პირს, რომელიც მიიღებს სხვა ქვეყნის მოქალაქეობას, პარალელურად შეუნარჩუნდეს საქართველოს მოქალაქეობა. არსებობს გამონაკლისი შემთხვევები და ეს უფლება აქვს მხოლოდ პრეზიდენტს“, — აცხადებს for.ge-სთან საუბრისას ვახტანგ ძაბირაძე.

თამთა ძარჩავა

ჩვენს გასაკეთებელს სხვა ვერ გააკეთებს

საბარტოველუს პრემიერ-მინისტრ ღარიბაშვილის ვიზიტმა ჩინეთში იმედის ის ნაბერწკალი გააჩინა, რაც ესოდენ ესაჭიროება დასავლეთით იმედგაცრუებულ ქვეყანას. რომ იტყვიან: „სჯობს გვიან, ვიდრე არასოდეს“ — ისე დაგვემართა, თუმცა, ამ სხარტი გამონათქვამის არსი, მითუმეტეს ქვეყანასთან მიმართებაში, მართლაც დაგვიანებული მოქმედების გამოხატულებაა.

არადა, ჩინეთი ის სახელმწიფოა, რომლის მიმართ ყურადღება საქართველოს ხელისუფალთ, დღიდან დამოუკიდებლობის მიღება, უნდა გამოეხატა. ჩინეთი იყო იმ სახელმწიფოთა შორის, რომელმაც პირველმა ცნო საქართველოს დამოუკიდებლობა და საელჩოც გახსნა. საგარეო საქმეთა სამინისტროში მუშაობის უამრავი (ოთხმოცდაათიანი წლების დასაწყისიდან) სისტემატურად ვხვდებით საქართველოში ჩინეთის ელჩს, სხვა დიპლომატებს, რომლებიც დაბეჯითებით გვთხოვდნენ ჩინეთთან ურთიერთობის დაწყებას და პირველ ეტაპზე პეკინში საქართველოს საელჩოს გახსნას.

მათი თხოვნა ძალიან გვიან, რამდენიმე წლის გავლის შემდეგ დაკმაყოფილდა და ისიც ნაწილობრივ, ვინაიდან შესაბამისი თანხების უქონლობის გამო, საელჩოს შენობის დაქირავების ხარჯები თვით მასპინძელმა მხარემ გაიღო. დარწმუნებული ვარ, რომ არა ჩინელთა ინიციატივა, საელჩოს გახსნა არაერთი წლით დაიგვიანებდა.

დიახ, საქართველოს ბიუჯეტში არ მოიძებნა ჩინეთში საქართველოს საელჩოს გახსნის თანხები, მაგრამ გამოიძებნა სხვაგან, მაგალითად, ევროპის ქვეყნებში — პრაგმატული თვალსაზრისით საქართველოსთვის ნაკლებად საინტერესოში. რატომღაც მაშინდელი ხელისუფლების ნათესავ-მეგობრებში ევროპაში „მუშაობის“ მსურველი გაცილებით მეტი იყო, ვიდრე ჩინეთში.

გასული საუკუნის 90-იან წლებში საქართველოში ჩინეთის შესახებ თითქმის არცინ იცოდა და ვინც იცოდა, მათი ცოდნა აშკარად შეუფერებელი იყო აღმშენებლობაში მყოფ ქვეყანასთან. ერთადერთი პიროვნება, ჩინეთში მომუშავე საქართველოს სავაჭრო-ეკონომიკური წარმომადგენელი ნიკოლოზ გულიაშვილი იყო, რომელიც თბილისში ყოფნის დროს ჩასჩინებდა საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლებს, რომ ჩინეთი ის ქვეყანაა, რომელიც ყურადღებას მოითხოვს. მასსოვს მისი სიტყვები: „ჩემი სახლის ფანჯრებიდან რომ ვიყურებ, თავი ნიუ-იორკში მგონია“. მას ზეცაში ასევე მინისა და ბეტონის ცათამბჯენები ჰქონდა მხედველობაში და მასთან ერთად აღმავლობის გზით მავალი ეკონომიკური მაჩვენებლები.

გულიაშვილმა სიტყვას საქვეც მოაყოლა და პირველი ჩინელი ბიზნესმენები აზიარა საქართველოს. სამწუხაროდ, საქართველოს ხელისუფალთა ვინროკუთხურმა აზროვნებამ და საკუთარ გამორჩენაზე ფიქრმა (ნაკლებად სახელმწიფოზე), კარგი ნაშრომები უყურადღებოდ დატოვა.

ნაკლებეფექტიანი გამოდგა პრემიერდენტ შევარდნაძის ვიზიტი ჩინეთში, მისი აღფრთოვანება თავისუფალი სავაჭრო-ეკონომიკური ზონებით, მსგავსის საქართველოში შექმნის სურვილი. სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ, ეიფორიამაც გაიარა და რაღაცის კეთების სურვილმაც. იყო ერთი ვიზიტიც — აჭარის მეთაურის აბაშიძისა, კონკრეტული საქმით — ჩინელი სპეციალისტების მოწვევით და მათთან ერთად თავისუფალი ეკონომიკური ზონების კანონპროექტის შემუშავებით. პარლამენტის მიერ კანონპროექტის მიღების შემთხვევაში, ჩინური მხარე მზად იყო ფართომასშტაბიანი ინვესტიციებისა და ბიზნესურთიერთობებისთვის. პარლამენტმა კანონპროექტი ჩააგდო.

სხვა ვიზიტებიც იყო, მაგრამ უშედეგო. დრო გადიოდა. ორ ქვეყანას შორის კავშირები ხალხის დონეზე ფართოდებოდა. იხსნებოდა ახალი ჩინური მალაზიები, რესტორნები. ინვესტიციები (ცხადია მცირე) იდებოდა პირობულექტროსადგურების მშენებლობაში, ქართველ ვაჭრებს შემოჰქონდათ მსუბუქი მრეწველობის ნაწარმი და ა.შ. საერთო ჯამში, იცვლებოდა (უკეთესობისკენ) ჩინეთზე წარმოდგენაც. დღეს მსოფლიოს მეორე ეკონომიკა ქართველობას იზიდავს, რაც მისასაღებელია.

ქართულ პოლიტიკასა და პოლიტოლოგიაში გაჩნდა ახალი იმედი მძლავრი სახელმწიფოს თვალსაზრისით, რომელიც შეძლებს საქართველოს დაცვას, მის შევადგებას და დაპურებას. რომ იტყვიან, ერთი უკიდურესობიდან — ოთხმოცდაათიანი წლების იგნორირებიდან, მეორე უკიდურესობაში ვვარდებით, ანუ „ჩინეთი დაგვიცავს“, რაც არ არის გასაკვირი პატარა ქვეყნის მხრიდან. მაგრამ იმაზე ხმაძალდა ფიქრი, რომ ჩინეთი, რუსეთს, ჩვენს თავს არ დააჩაგრინებს — ერთობ გადაჭარბებული ოცნებაა.

საქართველოს რკინიგზით პირველი ჩინური ტვირთის გატარებამ აღძრა მსგავსი ოცნება, რასაც პოლიტო-

(სავტომობილო, სარკინიგზო) წარმოების პროცესშია. ამ პროექტებზე რასა-ნია რუსეთ-ჩინეთის სამთავრობო კომისიები მუშაობენ. მოსკოვ-ყაზან-პეკინის სწრაფმავალი რკინიგზის პროექტი პროექტი აღარ არის, ნაწილობრივ მშენებლობის პროცესშია და, რაც მთავარია, მოსკოვ-პეკინის ურთიერთობები ისეთია, რომ მას პატარა საქართველოს თემა ვერ შეეცვლის.

ღარიბაშვილის ჩინეთში ვიზიტის დროს, მისი მხრიდან იტყვა ის, რომ „აბრეშუმის გზა“ ისტორიული სატრანსპორტო სტრატეგიის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი მიმართულებაა, ხოლო ამ მიმართულების საკვანძო ქვეყნად საქართველო მოიაზრება.

რკინიგზის გამოყენება „აბრეშუმის გზისთვის“? — ცხადია, შეიძლება, მაგრამ გაცილებით მომგებიანი იქნება ირან-სომხეთის რკინიგზის შეერთება და მასზე საქართველო-რუსეთის მიმბა.

სომხეთ-ირანის რკინიგზების შეერთებაზე აქტიურად მუშაობს სომხეთის მთავრობა. მან ინტერესი გაუჩინა ჩინურ მხარეს სომხეთის მონაკვეთის მშენებლობაში ფულის ჩადებასთან დაკავშირებით. ჩინეთი მშენებლობის ინვესტიციის 60%-ს უზრუნველყოფს. ამ რკინიგზას ჭარბი პერსპექტივა მაშინ გაუჩნდება, როდესაც საქართველო-რუსეთის რკინიგზასთან შეერთდება. რუსეთის მხარის პოზიცია, რკინიგზის ძველი ხელმძღვანელობის დროს (იაკუნინი) ნეგატიური იყო. რა იქნება ახალი ხელმძღვანელის პირობებში, სულ მალე გახდება ცნობილი.

სომხეთი ევრაზიული კავშირის წევრია, რაც თავისთავად სტიმულს მისცემს ამგვარ პროექტს. საქართველოს გეოგრაფიული მდებარეობა იძლევა სატრანზიტო საშუალებას, რაც გონივრულად არის გამოსაყენებელი. თბილის-სომხეთის სარკინიგზო ხაზის აღდგენა სწორედ გონივრული გადაწყვეტილების ნაყოფი იქნება.

ბაქო-თბილისი-ჯანსუღის რკინიგზა კარგია, მაგრამ არცთუ სანდო, ვინაიდან თურქეთის იმ ტერიტორიაზე გადის, სადაც ძურთაძე ცხოვრობდა. ძურთაძე და თურქეთის ხელისუფლებას შორის აღორძინებული დაპირისპირება სერიოზული თანხატკივარი იქნება რკინიგზის შეუფერებელი მუშაობისთვის. არ არის გამორჩეული მანაც ისეთივე ტერიტორიაზე აქტი იგამოს, როგორც ბაქო-თბილისი-ჯანსუღის მილსადენმა.

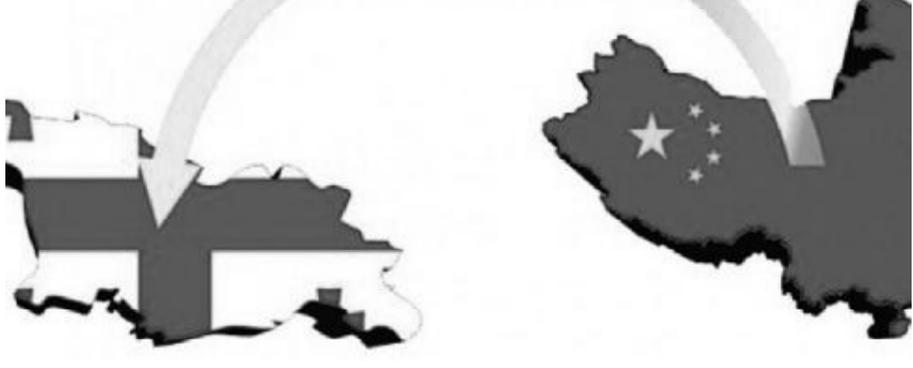
ისეთი პატარა ქვეყნისთვის, როგორც საქართველო, სატრანზიტო ფუნქციის გამყარება მნიშვნელოვანი რამაა. ძნელია დაეთანხმოს იმათ, ვინც ტრანზიტში უფრო მეტ ნეგატივს ხედავს, ვიდრე პოზიტივს. თუ სხვა ქვეყნის ისტორიას შევავლებთ თვალს ტრანზიტთან დაკავშირებით, დავიხსნათ, რა დაბეჯითებით იბრძვიან ისინი ამ სტატუსის მოსაპოვებლად. რაღა შორს წავიდეთ, უკრაინის მაგალითიც კმარა. ეს ქვეყანა ყველაფერს აკეთებს იმისთვის, რომ სამარადისოდ შეინარჩუნოს ევროპისთვის რუსული გაზის მიწოდების სატრანზიტო ფუნქცია.

გეოგრაფიულ მდებარეობას, რომელიც საქართველოს ღმერთმა არგუნა, საზრიანი გამოყენება ესაჭიროება, უნდა გამოიჩინოს პოლიტიკური ოცნებები ვიღაცის ფრთებს ქვეშ შესაყუებლად, იმ „ვიღაცის“ ჩვენთვის ნაცნობი მტრის წინააღმდეგ ამხედრება. ამგვარი ფიქრი და ოცნება კარგად არაფერს მოუტანს ქვეყანას, ტყუილად აფიქრებინებს მას ვიღაცის მოიმედებობაზე. ასეთი იმედით არსებობამ თურა მოგვიტანა, ყველათვის ცნობილია. **საბარტოველუს მოსახლეობა უნდა შეიგნოს აზრს, რომ მის გასაკეთებელს სხვა ვერ გააკეთებს.**

კამალიტ შინააშვილი, პოლიტოლოგი.

ჩინეთთან ურთიერთობის პერსპექტივები

ლოგთა „შორსმიმავალი“ ოცნებაც დაემატა.

„კითხვაზე ახალი სატრანსპორტო მაგისტრალი აპიანიდან ვეროპაში და მს სხვა საქართველოში გადის. თუ ჩინეთისთვის „აბრეშუმის გზის“ სხვა მნიშვნელოვანი, მაშინ საბარტოველუს უსაფრთხოება უკვე აღმოსავლეთიდან ჩინეთი იზრუნება. პროცესი, რომელიც სავტომობილო რკინიგზის საფუძვლად დაედგინა, არაა მარტო მათზე, არამედ აზერბაიჯანსა და თურქეთზე. ბაქო-თბილისი-ჯანსუღის რკინიგზის ექსპლუატაციაში შესვლა უდავოდ ნაადგება საქართველოს და თუ მასზე ჩინური ტვირთებიც გაივლის, მით უკეთესი. მაგრამ მასთან საქართველოს ყველა პრობლემის მოგვარების დაკავშირება უფრო ოცნებაა, ვიდრე რეალობა. რა არის რეალობა?

რეალობაა — ირან-აზერბაიჯანის რკინიგზათა შეერთება, რომელიც თავისთავად რუსეთს უკავშირდება, ხოლო რუსეთის გავლით — ევროპას. ამ გზას ჩრდილოეთ-სამხრეთის მარშრუტი ჰქვია, რომელიც სავტომობილო გზათა კავშირის არსებობით, რასანია მოქმედებაშია. ჯერი ამჯერად რკინიგზის მონაკვეთის მშენებლობაზეა — ირან-აზერბაიჯანს შორის. მშენებლობის დაფინანსებაში ჩინეთის კაპიტალიცაა ჩადებული.

რკინიგზის ამოქმედებით აზერბაიჯანი სპარსეთის ყურეში გადის და უკვე ზღვით უკავშირდება სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიას, აფრიკას, სხვას. შეიძლება თუ არა ამ რკინიგზისა და ყარსი-თბილისი-ბაქოს

© ინვესტიციები

თექვსეტი პროექტიდან ორით დაინტერესდნენ

საბარტოველუს ინდუსტრიული განვითარების ჯგუფის მიერ მომზადებული 16 საინვესტიციო პროექტიდან ორი პროექტით უკვე ინვესტორია დაინტერესებული, — ამის შესახებ საქართველოს ინდუსტრიული განვითარების ჯგუფის წარმომადგენელმა არჩილ მელიქაძემ სასტუმრო „თბილისი მარიოტში“ განაცხადა, სადაც საქართველოს ინდუსტრიული განვითარების ჯგუფის მიერ მომზადებული საინვესტიციო პროექტების პრეზენტაცია მიმდინარეობს, რომელსაც ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრი დიმიტრი ჭუმბურიძე და საქართველოს ბიზნესექტორის წარმომადგენლები ესწრებოდნენ.

ფუნქციონირებს საქართველოში ახალი ეკონომიკური საქმიანობის პროექტების აღმოჩენა და ბიზნესგეგმების მომზადება.

„დღეს წარმოდგენილი გვაქვს 16 პროექტი, საერთო საინვესტიციო ღირებულება 80 მილიონ დოლარია. თუ ყველა ეს პროექტი განხორციელდა, ათასამდე ადამიანის დასაქმება შეიძლება. საწვინის წარმატებები უკვე გვაქვს, ამ 16 პროექტიდან ორს უკვე ინვესტორი და დაინტერესებულია, ერთ ინვესტორთან კი მოლაპარაკებების ფარგლებში ვართ. დიდი იმედი გვაქვს, რომ შემდეგ არის შემდეგ ახალი დაინტერესებული პირები გამოჩნდებიან“, — აღნიშნა მელიქაძემ.

რაც შეეხება იმ პროექტებს, რომლითაც უკვე ინვესტორები არიან დაინტერესებული, მელიქაძის თქმით, ეს მოიცავს მოსაპირკეთებელი მასალების წარმოებას ბუნებრივი ქვისგან და მეორე ეს არის სამკერვალო საწარმო და მათი განხორციელება დაგეგმილია თბილისში.

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

აზმისტოს ბოლოს ნატომ საქართველოს დედაქალაქის მახლობლად საზღვრის გაიხსნა ერთობლივი მომზადებისა და შეფასების ახალი ცენტრი. მართალია, ეს ევროპაში ალიანსის ვრცელი ინფრასტრუქტურის მქონე უმნიშვნელო დამატებაა, ახალი ბაზა აღსანიშნავია იმით, რომ იგი განთავსდა ქვეყანაში, რომელიც ნატოს წევრი არაა. ეს საქართველოსთვის მნიშვნელოვანი სიმბოლოა, რომელიც 1990-იანი წლების ბოლოდან დაუინტერესებლობს ალიანსში შესვლას. ახალი ცენტრი — ეს უსათუოდ კარგი ახალი ამბავია თბილისისთვის, მაგრამ უკეთეს შემთხვევაში იგი დამამშვიდებელ პრიზზე მეტი არ უნდა იყოს. საქმე ისაა, რომ მიუხედავად 2008 წელს გახმაურებული ცნობისა საქართველოს ნატოში მიღების შესახებ, ნატოს ლიდერებმა გვაცნობეს, რომ ეს მალე არ მოხდებოდა. პრობლემა ის კი

შემთხვევაში ალიანსის კონფორმაცია რუსეთთან გახდება უფრო სააღბათო, სკეპტიკოსები კი ამტკიცებენ, რომ საქართველო უძღურია სამხედრო თვალსაზრისით და ვერ შეძლებს დაიცვას თავი რუსეთის თავდასხმის შემთხვევაში. მაგრამ ეს მტკიცებები კრიტიკას ვერ უძლებს. საქართველოს დამარცხებამ 2008 წლის ომში ჩრდილი მიაყენა იმას, რომ მისი სამხედროები იქცეოდნენ სწორად. მიუხედავად რუსეთის უპირატესობისა ჰაერსა და დედა მიწაზე. მხარეების დანაკარგები დაახლოებით თანაბარი იყო. ქართული სპეცნაზი წარმატებით იგერიებდა მონინალმდევის ზედმეტი ძალების შეტევებს, რის წყალობითაც სხვა ჯარებმა შეძლეს უკან დახევა და თბილისის თავდაცვისათვის მომზადება. ქართულმა ჰაერსაზრისმა ინალმდევო თავდაცვამ კი, რომელიც გაცილებით უფრო

შემთხვევაში მისი ევროატლანტიკური პოლიტიკური კონსენსუსი მთლიანად დაიშლენა. „სიგნალების სისუსტემ ნატოს მხრიდან შეიძლება მოახდინოს პროდასავლური ამომრჩევლების დემორალიზება, რომლებიც რჩებიან სახლში, ხოლო პრორუსული ძალები აიღებენ ინიციატივას თავიანთ ხელში, — თქვა ხიდაშელმა, საქართველოს თავდაცვის მინისტრმა. — და ეს არა მხოლოდ საქართველოში. ეს მთელს ალიანსში მოხდება, სადაც მწვავედ დგება საკითხი იმის შესახებ, არის თუ არა ნატო მზად დაცვას თავისი ავტორიტეტი, დაუპირისპირდეს რუსულ ზემოქმედებას.“

მაგრამ თუ ნატო 2016 წელს ვერ შეასრულებს სიტყვას, საქართველოს დასჭირდება სათანადო გეგმა. რუსეთის ჯარი უკრაინაში მემარჯვენე ევროპულ წესრიგს აყენებს ძლიერ დარტყმებს, მაგრამ ამავე დროს მან საქართველოს მისცა ერთგვარი შესვენების საშუალება. რუსეთი უძღვევლი არაა, და ძალის გამოყენება უკრაინაში, სრულმასშტაბიანი შეჭრის პირობებშიც კი მოითხოვს გარკვეულ მსხვერპლს მისი არმიისა, რასთან დაკავშირებითაც მას შტაბური თავდასხმა საქართველოზე ნაკლებად სააღბათო ხდება. ეს კი, საშუალებას აძლევს თბილისს და მის დასავლეთ პარტნიორებს განამტკიცოს საქართველოს თავდაცვისუნარიანობა.

ამავე მიზნებისთვის საქართველომ უნდა გააძლიეროს თავისი პოტენციალი და რეგულარული არმიისა და რეზერვის რიცხოვნობა — განსაკუთრებით ამ უკანასკნელისა. თუ ქვეყანაში საგანგებო მდგომარეობის შემთხვევების დროს საქართველო შეძლებს გამოიყვანოს კარგად შეიარაღებული და მომზადებული სამხედრო მოსამსახურეების დიდი ოდენობა, ამან შეიძლება თავიდან აგაცილოს მოსალოდნელი კონფლიქტი, მისი დანებების შემთხვევაში კი აიძულოს შემტევი რუსეთის ძალები დაიხიოს უკან და მიიღოს სერიოზული დანაკარგები. ქართველი პოლიტიკოსები ჩვეულებრივად მიუთითებენ სინგაპურზე, ისრაელსა და შვეიცარიაზე როგორც ნიმუშებზე პატარა და აყვავებული ქვეყნებისა, რომლებიც აღწევენ დიდ წარმატებებს დიდი სახელმწიფოების გარემოცვაში. თბილისს შეუძლია მიჰბაძოს მათ მაგალითს და მიიღოს „ტოტალური თავდაცვის“ დოქტრინა, რომელსაც მხარს უჭერს ეს სამი ქვეყანა. საკითხი შეეხება — ყოველმხრივ საბრძოლო მზადყოფნასა და ბრძოლისუნარიანობას. როდესაც ასე მოიქცევა, საქართველო მისცემს სიგნალს თავისი სრული მზადყოფნის შესახებ იბრძოლოს თვითდამკვიდრებისათვის როგორც ნატოს შემაღებლობაში, ისე მის გარე. რასაკვირველია, ეს გაცილებით უკეთესია „გმირული დაღუპვის“ ალტერნატიულ ვარიანტზე იმ შემთხვევაში, თუ ნატოს უარი იქნება საბოლოო.

კიდევ რომ მეტად განამტკიცოს თავისი პოზიციები, საქართველომ უნდა დაამყაროს და გააფართოოს ორმხრივი ურთიერთობანი ევროატლანტიკური სტრუქტურების ფარგლებს გარეთ. აქ კარგი სანაყისი შეიძლება გახდეს ძალისხმევა კავშირუბრთობათა გამტკიცებისათვის შვედეთში შტაბებთან, ნატოს პარალელურად.

თბილისმა ასევე უნდა განავითაროს კავშირუბრთობანი ჩინეთთან, რომელიც უკანასკნელ პერიოდში მისაღმი დიდ ინტერესს იწვევს. საქართველო შეიძლება, გახდეს საკვანძო ხიდი ჩინეთის მცდელობაში — შექმნას ევრაზიული სავაჭრო-ენერგეტიკული დერეფანი სახელწოდებით „ახალი აზრეშუ-მის გზა“. ეკონომიკური სანქციებითა და ნავთობზე დაბალი ფასებით დასუსტებული რუსეთი სულ უფრო მეტად ხდება დამოკიდებული პეკინის კეთილგანწყობილებაზე, და ამ პირობებში თბილისმა უნდა მოუწოდოს დახმარებისთვის ჩინეთს როგორც უფროს პარტნიორს, რათა ამ გზით თავიდან აიცილოს რუსული ავანტიურები.

ყველა რეალისტური საზომით საქართველო მზადაა ნატოში შესვლისთვის და უნდა გახდეს მისი წევრი. მაგრამ მანამდე თბილისმა უნდა გაზარდოს თავისი საკუთარი პოტენციალი, განახორციელოს საშინაო და საგარეო ღონისძიებანი საქართველოს პოზიციების განმტკიცებისათვის. ეს არა მარტო დაეხმარება მას შეინარჩუნოს თავისი სუვერენიტეტი, არამედ გადააქცევს საქართველოს კანდიდატად ნატოში შესვლისთვის.

ნატოს უსასრულო კავკასიური ფლირტი

არაა, რომ საქართველო არ შეესაბამება ალიანსის მაღალ სტანდარტებს, უფრო მეტად, ნატო უარს აცხადებს, დააზუსტოს, თუ რა უნდა გააკეთოს საქართველომ შესვლისათვის (თუ ეს საერთოდ შესაძლებელია).

ნატოს რეჟიმი — ეს მეტად მწარე აბია თბილისისთვის იმას თუ გაცივთ ვალდებულებით, რომ საქართველო უნდა დაეხმარებოდეს ცდილობს დაუახლოვდეს ალიანსს. ქართული ჯარები დიდი ოდენობით მსახურობდნენ ავღანეთში (და ამას დღესაც აგრძელებენ), და საქართველო ერთადერთი ქვეყანაა, რომელიც ნატოს წევრი არაა, მისი სამხედრო მოსამსახურეები შედიან სწრაფი რეაგირების ახალი ძალების შემადგენლობაში. ქართული არმია დასავლეთის სამხედროებთან ერთად მონაწილეობს ლეზულთან ოპერაციებში კოსოვოში, ერაყში და ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში, იგი ლეზულობს მაღალ შეფასებებს, შემომწებულია ბრძოლებში და მისი ათი ათასზე მეტი სამხედრო მოსამსახურე შეესაბამება ნატოს სტანდარტებს (ეს გაცილებით უკეთესი მაჩვენებელია, ვიდრე ბლოკის ბევრი ქვეყნისა).

სუსტი იყო, შეძლო ბევრი რუსული თვითმფრინვის ჩამოგდება, მათ შორის, ტუპოლევის ბომბდამშენისაც.

ეს მოხდა მას შემდეგ, რაც რუსები მოულოდნელად თავს დაესხნენ ცუდად მომზადებულ ქართულ არმიას. დღეს, 7 წლის შემდეგ, დასავლეთის წარმომადგენლები გადაჭრით აცხადებენ, რომ იგი გახდა გაცილებით უფრო ბრძოლისუნარიანი და უკეთაა მომზადებული რუსეთის თავდასხმის მოგერიებისათვის.

მთლიანად, შიში საქართველოს ალიანსში მიღებასთან დაკავშირებით მიუთითებს მდგომარეობის არასწორ გაგებაზე კოლექტიური თავდაცვის შესახებ. ნატო არასოდეს ყოფილა ყველაზე ძლიერთა გარნიზონი, რომელიც საზღვრებს მიღმა შეიძლება ჩაგველაპა სუსტები. არა, ალიანსს ესაა შეგნებული და კოლექტიური მცდელობა — დაიცვას ვერობა აგრესიისგან და შეინარჩუნოს საფუძველი ლიბერალური წესრიგის დაცვა. საქართველო — ეს უტყუარად ვეროპული ქვეყანაა როგორც გეოგრაფიის თვალსაზრისით, ისე თავისი კულტურული მემკვიდრეობით. მისი მორაობის ტრადიციულია რჩება დემოკრატიულია, თუმცა არც ნაკლოვანებების გარეშე. იგი არის დემოკრატიული ევროპული საფორტო სახელმწიფო, რომელსაც ემუქრება რევანშისტული რუსეთი, არის ისეთი ქვეყნის იდეალური მაგალითი, რისი დაცვისთვისაც იქნებოდა ნატო.

დასავლეთის დაყოვნება და ეჭვი სიმართლის მოყვარულებს აქცევს საქართველოში იმ პრორუსულ შარლატანებად, რომლებიც უკვე დიდი ხანია, ნეკრობას ნატოში განუზოცილებელ ოცნებად მიიჩნევენ. ოდესღაც ასეთი თვალსაზრისი იყო პოლიტიკურ სარბიელზე, მაგრამ უკანასკნელ პერიოდში იგი წონას იმატებს. გამოკითხვები გვიჩვენებენ, რომ ქართველების რაოდენობა, რომლებიც უპირატესობას ევრაზიულ კავშირს ანიჭებენ, 2013 წლის 11 პროცენტიდან გასულ ზაფხულში 31 პროცენტამდე გაიზარდა. 2016 წლისთვის დანიშნული პარლამენტის არჩევნების წინა პერიოდში, რის შედეგადაც ხელი სუფლებში შეიძლება მოვიდეს ანტიდასავლური დეპუტატების დიდი ფრაქცია, თბილისი აცხადებს, რომ ნატომ უნდა შეასრულოს თავისი დაპირებები, წინააღმდეგ

დედაიწის ზურგზე

მასობრივი ინფორმაციის საშუალებაში: „ილაშურ სახელმწიფოსთან“ პროკლის საპროდინაციო ცენტრის შიშისა მოულოდნელობა გახდა აზუსტის

როგორც რუსეთის მოქმედებაც სირიის პრეზიდენტ ბაშარ ასადის მთავრობის მხარდაჭერისათვის სამხედრო თვითმფრინავებისა და ტანკების გაგზავნით დახმარებით ლატავიის მანკობილ ბაზაში, რის შესახებაც წერდა პრესა, შეთანხმება დაზვერვის მონაცემების გაცვლის შესახებ დიდო შეერთებული შტატებისთვის შეტყობინების გარეშე, ნათქვამია „ნიუ იორკ ტაიმის“ სტატიაში.

აზუსტის საზღვრისპირა რაიონში ციდან ჩამოვარდა 12-კილოგრამიანი პაპატი მარის უანიტი

ქალაქ ნოგალეს მცხოვრებმა ქალბატონმა მექსიკის საზღვართან ღამით რაღაცის ჩამოვარდნის ხმა გაიგონა, რაც ჭეჭეჭუნითა და მიჩნია, მაგრამ დილით ადრე სახლის მახლობლად აღმოაჩინა დიდი პაპტი ნარკოტიკით, რომელიც კონტრაბანდისტებმა, ეტვობა, ჰაერშიდან ჩამოვარდნა მოულოდნელად გახადნა, რომლის ღირებულება დაახლოებით ათი ათასი დოლარია, გაანგრა მანქანის სადგომის სახურავი და ძაღლის პატარა ქონს დაეცა.

მისიკაზი გადარჩინის ორი მითიზმი, რომლებიც ზღვაში მაცივარში ოთხი დღის განმავლობაში იმყოფებოდნენ

სომელი, რომლითაც მებრუნები მიცურავდნენ, აღმოჩნდა შტორში და ჩაიძირა. თავად ისინი გადარჩნენ, შვედნენ პენობლასტის რეფრიგერატორში, რომელიც თევზების შესანახად იყო გათვალისწინებული. ოთხი დღის შემდეგ ისინი აღმოაჩინეს და გადარჩინეს მექსიკელმა სამხედროებმა.

რუსმა დიპლომატებმა დატოვეს გაბაროს მინერალური ასამბლეის აბრუაზი პროკონსკოს გამოსვლის დროს

საკადეში წერს, რომ დარბაზში დარჩა რუსეთის ფედერაციის მხოლოდ ერთი წარმომადგენელი, ვინაიდან „რუსეთის მხარეს აქვს ჩვეულება უსმინოს თავის ოპონენტებს და არ დატოვონ მათი გამოსვლები მთლად უყურადღებოდ. რუსეთის საინფორმაციო სააგენტოს „ნოვოსტის“ წყარო ამტკიცებს, რომ დარბაზი დატოვა მხოლოდ დელეგაციის მეთაურმა ვლადიმერ ჩურკინმა.

დედაიწის მცხოვრებლებმა იზვიათი ასტრონომიული მოვლენა — „სისსლიპნი სუპერმთვარე“ — იხილეს

გაგანტური სისსლიგეთ წითელი მთვარე 28 სექტემბერს დაინახეს სამხრეთ ურალშიც. ასეთი ეფექტი გამოიწვია მთვარის დაბნელების დამხვევამ მთვარის პერიგეასთან. უკანასკნელად ეს ასტრონომიული მოვლენა იხილეს 1982 წელს, ახლა კი იგი გამეორდება მხოლოდ 2033 წელს.

ფეხბურთი

ქართველები ფინალში ითამაშებენ

ბაზისად 10-23 იანვარს სერბეთის დედაქალაქი ბელგრადში წყალბურთულ ვაჭთა ევროპის ჩემპიონატის ფინალურ ეტაპს უმასპინძლებს. მედლებისთვის 16 ქვეყნის წარმომადგენლები იბრძობენ. შარშანდელი პირველობის შედეგებით (პირველ-მერვე ადგილებზე გასულნი) ბელგრადში გამოსვლის უფლება ჰქონდათ სერბეთს, ესპანეთს, რუმინეთს, ჩერნოგორიას, სლოვაკეთს, უნგრეთს, იტალიასა და საბერძნეთს. დანარჩენი რვა საგზურისთვის 16 გუნდი იბრძოდა. პირველ საკვალიფიკაციო ეტაპზე ქართველმა წყალბურთელებმა თბილისში პორტუგალიას და შვეიცარიას მოუგეს, სლოვაკეთთან კი დამარცხდნენ. მეორე საკვალიფიკაციო ეტაპზე საქართველოს ნაკრები E ჯგუფში მოხვდა ისრაელის (მასპინძელი), პოლანდიისა და ლიტვის ნაკრებ გუნდებთან ერთად.

თან ერთად. იოვან პოპოვიჩისა და ვლადიმერ ისელიძის შეგირდები (ნიკოლოზ შუბლაძე, ბექა ქავთარაძე, დამირ ცრეპულია, მარკო ელერი, მარკო ელარი, ანდრია ბიტიჩი, გიორგი ხვედელიანი, მიხეილ ბალატირია, ზურაბ ჩურუა, კონსტანტინე გეგელაშვილი, ზურაბ ჩიკვაძე, რევაზ იმნაიშვილი, ივან სტრუჩი) ტიტულის ქვეყნის წარმომადგენლებს დაუზავდნენ, ხოლო ისრაელი და ლიტვა დაამარცხეს, ორი საკვალიფიკაციო რაუნდის ჯამში 13 ქულა მოაგროვეს და ევროპის ჩემპიონატის ფინალში თამაშის უფლება შედიხდნენ მეორედ მოიპოვეს.

E ჯგუფი (ისრაელი)
I ტური. პოლანდია-საქართველო - 5:5 (1:1, 2:0, 1:2), ისრაელი-ლიტვა - 8:11 (1:2, 3:2, 2:4, 2:3).
II ტური. ისრაელი-საქართველო - 6:17 (1:5, 2:2, 1:5, 2:5), პოლანდია - ლიტვა - 25:3 (5:0, 5:2, 7:0, 8:1).

III ტური. საქართველო - ლიტვა 18:6 (5:1, 2:1, 6:1, 5:3), პოლანდია - ისრაელი - 14:2 (4:0, 3:2, 3:0, 4:0).

	თ	მ	ფ	წ	ბ	ქ	+ქ
პოლანდია	3	2	1	0	44:10	7	16
საქართველო	3	2	1	0	40:17	7	13
ლიტვა	3	1	0	2	20:51	3	3
ისრაელი	3	0	0	3	16:42	0	3

F ჯგუფი (საფრანგეთი)
უკრაინა - სლოვაკეთი 3:13, საფრანგეთი - ბელარუსი 17:4, ბელარუსი - უკრაინა 9:9, საფრანგეთი - სლოვაკეთი 10:9, სლოვაკეთი - ბელარუსი 17:5, საფრანგეთი - უკრაინა 17:6.

	თ	მ	ფ	წ	ბ	ქ	+ქ
საფრანგეთი	3	3	0	0	44:19	9	15
სლოვაკეთი	3	2	0	1	39:18	6	15
ბელარუსი	3	0	1	2	18:43	1	4
უკრაინა	3	0	1	2	18:39	1	1

G ჯგუფი (მალტა)
გერმანია - პოლონეთი 10:3, შვეიცარია - მალტა 8:20, გერმანია - შვეიცარია 21:0, პოლონეთი - მალტა 8:13, პოლონეთი - შვეიცარია 13:12, გერმანია - მალტა 24:3.

	თ	მ	ფ	წ	ბ	ქ	+ქ
გერმანია	3	3	0	0	55:6	9	16
მალტა	3	2	0	1	36:40	6	9
პოლონეთი	3	1	0	2	24:35	3	9
შვეიცარია	3	0	0	3	20:54	0	0

H ჯგუფი (რუსეთი)
თურქეთი - პორტუგალია 14:9, რუსეთი-ლატვია 37:0, ლატვია - პორტუგალია 0:30, რუსეთი - თურქეთი 11:8, თურქეთი - ლატვია 29:0, პორტუგალია - რუსეთი 4:16.

	თ	მ	ფ	წ	ბ	ქ	+ქ
რუსეთი	3	3	0	0	64:12	9	18
თურქეთი	3	2	0	1	51:20	6	12
პორტუგალია	3	1	0	2	43:30	3	6
ლატვია	3	0	0	3	0:36	0	0

საკვალიფიკაციო ეტაპების შემდეგ ევროპის ჩემპიონატის ფინალში ითამაშებენ: რუსეთი, გერმანია, პოლანდია, საფრანგეთი, სლოვაკეთი, საქართველო, თურქეთი და მალტა (პოლონეთმა მალტის მსგავსად 9 ქულას მოუყარა თავი, მაგრამ უშუალო კონკურენტთან დამარცხდა და ფინალს მიღმა დარჩა) შემოთღობულ რვა გუნდთან ერთად.

ლემსო ცინცაძე

ჩოგბურთი

წყვილები გაიმარჯვეს

ბასსულ უქმეებზე უკრაინის ქალაქ ბუჩაში დამთავრდა ჩოგბურთულ ქალთა საერთაშორისო ტურნირი (საპრიზო ფონდი 25.000 დოლარი), რომელშიც წყვილთა შორის პირველ ნომრად იყვნენ განთავსებული სოფიო შაფათაია და ეკატერინე გორგოძე. ქართველებმა ზედიზედ დაამარცხეს ალიონა ფომინა (უკრაინა), დეა ჰერმელასი (ბოსნია) - 6:1, 3:6, 10:6, მარგარიტა ლაზარევა, ვალერია სტრახოვა (ორივე - რუსეთი) - 6:1, 6:2, ანგელინა გაბუევა (რუსეთი), ელიზავეტა იანჩუკი (უკრაინა) - 6:3, 6:1, ოლგა იანჩუკი, ანასტასია ვასილიევა (ორივე - უკრაინა) - 7:5, 6:2 და მთავარი პრიზი დაიმსახურეს.

გივი გაბუა

სურათში: სოფიო შაფათაია (მარცხნივ) და ეკატერინე გორგოძე.

რაგბი

ქალა აღმართს ხნავს

საძარბაველო-არბანტინა 9:54 (9:14)

საქართველო: კვირიკა შვილი (გიორგაძე 54), მჭედლიძე (ფრუიძე 59), კაჭარავა, შარიქაძე, აფციაური, მალალურაძე, ლობჯინიძე (ბეგაძე 58), ნარიაშვილი (ასე-

პეტი, ლავანი, ლეგუსამონი (მატურა 58), ფერნანდესი ლობე (დესიო 65), სეინტორე.

მსაჯე: ჯეი პი დოლი (ინგლისი).

არგენტინის ნაკრები 2007 წლის მსოფლიოს თასის ბრინჯაოს მედლის მფლობელია, სხვა მსგავს შემჯობრებებშიც წარმატებით უასპარუზია, ამ ჩემპიონატზეც ძალიან ძლიერი შემადგენლობითაა ჩამოსული, ამდენად, „ბორჯღალოსნებს“ მძიმე მატჩი რომ ელოდათ, ეს თავიდანვე ცნობილი იყო, მაგრამ შეხვედრა ასეთი ძლიერით თუ დამთავრდებოდა, ნამდვილად არ გვეგონა, მით უმეტეს პირველი ტაიმის შემდეგ.

მეორე ტაიმის დასაწყისში ინგლისელმა არბიტრმა საქართველოს ნაკრების კაპიტანი მამუკა გორგოძე 10 წუთით გააძევა მოედნიდან. ამის მერე გატყდა ჩვენი გუნდი და არგენტინელებმა ხუთ წუთში სამი ლელო გაგვიტანეს. ფაქტობრივად, ორთაბრძო-

ლის ბედიც მაშინ გადაწყდა. საბოლოოდ „ბორჯღალოსნებმა“ 9:54 წააგეს.

მატჩის შემდეგ საქართველოს რაგბის კავშირის პრეზიდენტმა გიორგი ნიჟარაძემ თქვა: „ახლა უნდა დავივიწყოთ ყველაფერი. ვფიქრობ, რომ ახალი ზელანდიის ნაკრებთან მწვრთნელები შემადგენლობას გადაახალისებენ და ნამიბიისთვის სრული კონცენტრაციით მოვემზადებით, რათა შევასრულოთ ის ამოცანა, რისთვისაც აქ ჩამოვედით - მოვიგოთ ორი თამაში და მომდევნო მსოფლიოს თასზე ვითამაშოთ კვალიფიკაციის გარეშე. იქ კი, დარწმუნებული ვარ, საქართველოს ნაკრები კიდევ უფრო დიდ წარმატებას მიაღწევს.“

II ტური
C ჯგუფი. სატურნირო მდგომარეობა: ახალი ზელანდია - 10, არგენტინა - 5, საქართველო - 4, ტონგა - 1, ნამიბია - 0 ქულა.

A ჯგუფი
უელსი - ინგლისი 28:25, ავსტრალია - ურუგვაი 65:3.

B ჯგუფი
სამხრეთ აფრიკა - სამოა 46:6, შოტლანდია - აშშ 39:16.

D ჯგუფი
კანადა - იტალია 18:23, რუმინეთი - ირლანდია 10:44.

ლაშა დიდი

იშვილი 52), ბრეგვაძე (მამუკა შვილი 49), ზირაქაშვილი (ჩილაჩავა 52), ნემსაძე, მიქაუტაძე (დათუნაშვილი 49), თხილიაშვილი, კოლეიშვილი (სუთიაშვილი 58), გორგოძე.

არგენტინა: ტუკუელტი, კორდერო, ბოსხი, ერნანდესი (დე ლაფუნტე 37), იმპოფი, სანჩესი (ამოროსინო 64), კუბელი (ლანდახო 57), აიურსა (პასი 68), კრევი (მონტოია 63), ჩაპარო (ერერა 58),

კალათბურთი

„ვითა“ გორაკ ღაიზაღა

წლიწინდელი საკალათბურთო სეზონი დამოუკიდებლობადადგენილი ქვეყნის ყველაზე ტიტულოვანი კლუბის, საქართველოს შეიდეგზის ჩემპიონის დედაქალაქის „ვითა“ მეორედ დაბადებით აღინიშნა, რაც მნიშვნელოვანწილად მისი ერთ-ერთი დამფუძნებლის თემურ დათიკაშვილის ინიციატივა და დამსახურებაა.

თავისი პირმშოს სერიოზულ მიზნებზე გუნდის მთავარ მწვრთნელად აღიარებული რუსი სპეციალისტის პაველ გოოგეს მონვევა მეტყველებს, რომელმაც თავის დროზე ბათუმის „ბასკო“ აიყვანა ოლიმპუც-სხვათა შორის, მისი თანამემწეც ზღვისპირეთა ყოფილი თავაკცი მიხეილ კობეზაძეა.

რაც შეეხება შემადგენლობას, მართალია, დროის სიმცირის გამო შეთამაშება აკლია, მაგრამ ვიმედოვნებთ ვითბის გაერთიანებული ლიგის სტარტამდე დარჩენილ ერთ კვირაში არამარტო უსპრობლემად გადაიჭრება, არამედ გააზრებული კომბინაციებიც დაიხვეწება, რაც პრესტიჟულ

ტურნირში ღირსეული გამოსვლის წინაპირობა გახდება.

შეგახსენებთ, რომ „ვითა“ სუპერლიგაში არ დაუშვეს, ამიტომ მთელი ძალები საერთაშორისო სარბიელზე იქნება გადასროლილი. მხოლოდ უახლოეს მეტოქეთა ჩამონათვალის გაცნობაც კი საკმარისია რომ დავასკვნათ, როგორ ავტორიტეტიან ასპარეზობაში ვებმეებით.

4 ოქტომბერი. „ვითა“ - „კრასნი ოქტიბრი“ (ვოლგოგრადი). 16 საათი.

8 ოქტომბერი. „ვითა“ - ცსკა (მოსკოვი). 20 საათი.

18 ოქტომბერი. „ვითა“ - „ნიჟნი ნოვგოროდი“. 18 საათი.

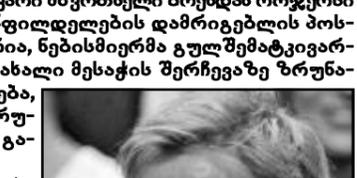
„ვითა“: პიერ ჰენრი, ირაკლი ჩლაიძე, მერაბ ბოქლოშვილი, რალსტონ ტერნერი, ლუკა ზაქარაძე, კონსტანტინე ანიიენკო, მაიზერ რევაზაშვილი, მიხეილ ბერიშვილი, გოგა ბითაძე, დარიუს კარტერი, ლევან შენგელია, დავით მაისურაძე.

ვიტალი ჯაფარიძე

ფეხბურთი

კლოპი დათანხმდება, თუკი...

მერისბილის „ლივერპულის“ მთავარი მწვრთნელი ბრენდან როჯერსი „ნიჩაზე რომაა შეგდებული“ და ენფილდელების დამრიგებლის პოსტზე მუშაობის დიდი დრო არ უწერია, ნებისმიერმა გულშემატკივარმა იცის. კლუბის ხელმძღვანელები ახალი მესაჭის შერჩევაზე ზრუნავენ და როგორც Daily Mail-ი იუწყება, მოლაპარაკებას დორტმუნდის „ბორუსიას“ ექსთავაკაც იურგენ კლოპთან განაგრძობენ.

ამავე გამოცემის მტკიცებით, კლოპი „ენფილდ როუდზე“ სამუშაოდ ჩასვლაზე მზადაა, თუკი მის 2 პირობას დააკმაყოფილებენ. გერმანელი სპეციალისტის მოთხოვნით ძირეულად უნდა შეიცვალოს კლუბის სატრანსფერო პოლიტიკა. კლოპის აზრით, გადამწყვეტი მთავარი მწვრთნელის პოზიცია და სიტყვა უნდა იყოს და არა კლუბის სატრანსფერო კომიტეტის. ამასთან, ჰერ იურგენი „ლივერპულის“ დამრიგებლობას იმ შემთხვევაში დაყაბულდება, თუ მას კლუბის მმართველი ორგანოს მთელი შემადგენლობა დაუჭერს მხარს და არა მხოლოდ საკვანძო ფიგურები.

გიორგი შოთაძე

ინტერნეტიდან

ნაოში ქვეაქლის სპორტული „საიდუმლო“

შამთხვევას ის სენია, რომელიც თავის მსახვრალ ხელს თვით ბაბილონის ბრინცესასაც კი დაამჩნევს ნოლმე, მაგრამ გამოწვევისგან არცხებენ და დიდად საამოა იმაზე ფიქრი, რომ გამოწვევის და უბერებელ ქალთა მხილველნი ჩვენ 21-ე საუკუნეშიც არაერთხელ გავმსდარვართ.

მარადიულად ლამაზთა შორის აუცილებლად უნდა დავასახელოთ ცნობილი ბრიტანელი მოდელი ნაოში კემპბელი, რომელიც თავისი სილამაზის საიდუმლოებას არასოდეს ინახავდა გულის ბნელ კუნჭულებში და ყოველთვის იძახდა, რომ სპორტი ერთადერთი „საიდუმლოა“, რაც კი მას გააჩნია.

ნაოში გარდა იმისა, რომ ყოველდღიურად ვარჯიშობს და სხეულს უელის, ასევე აქტიურადაა დაკავებული ჩოგბურთით, ცურვითა და მძლეოსნობით. ამას გარდა, ნაოში თავად ფლობს საკმაოდ დიდ სპორტულ-გამაჯანსაღებელ ცენტრს და სხვებსაც მუდმივად სპორტული ცხოვრების წესისაკენ მოუწოდებს. ბარაქალა ამ ქალს!

როსტომ რაჭველიშვილი

პალეოკონტაქტი

უცხოპლანეტური ცივილიზაციების მოსაძებნად დღესდღეობით იმ ოდენობის თანხები გამოყოფილი, რომ ისინი ველარსად დაიმალებიან. ეს, ცხადია, ხუმრობით, მაგრამ უცხო გონების მოსაძებნად მართლაც უზარმაზარი სახსრები დაიხარჯება. კერძოდ, რუსეთელმა ოლიგარქმა იური მილნერმა განაცხადა, რომ არამინიერი ცივილიზაციების მოსაძებნად უახლოეს 10 წელიწადში 100 მილიონი დოლარის დახარჯვის აპირებს. პროექტი კი სულ რამდენიმე თვეში, 2016 წლის იანვარში დაიწყება.

არც ერთი მათგანი მოტენილი არ არის — განაცხადეს მომხდართან დაკავშირებით კვლევით გაერთიანებაში „სამარა — კოსმოპოლისი“. — მსგავსი წრეები მსოფლიოში ყოველწლიურად უამრავი ფიქსირდება. მაგალითად, ვოლგოგრადის ოლქში, მედვედეცკაიას მთაგრეხილს გეოპათოგენურ ზონაში

ისინი ყოველ წელიწადს ერთსა და იგივე დროს ჩნდებიან. თანაც გასაოცარი ისაა, რომ მათ გამოჩენამდე იქაურობას ყველა ცხოველი და ფრინველი ტოვებს! საგულისხმო ვიდრე მიიღეს მარსიდან: მარსმაგალიმა „ქურო-ოხითი“ პლანეტის ზედაპირზე თითქოს ცოცხალი არსების ძვლების ნარჩენები აღმოაჩინა. წითელ გრუნტზე ქვევს შორის მართლაც ძნელია არ შეამჩნიო მოთეთრო ობიექტი, რომელიც

— იქ აუცილებლად წყალი და ცოცხალი არსებები. ერთი ეგაა, მანამდე მისაღწევად საჭიროა... 550 დედამიწის წლის განმავლობაში ფრენა. მთავარი ისაა, რომ ის დასახლები ზონაში მდებარეობს, ამდენად, ბოლოს და ბოლოს, კაცობრიობამ უნდა იწამოს, რომ ჩვენ კოსმოსში მარტონი არა ვართ!

ბოლო დროს უამრავი ეგზოპლანეტა აღმოჩენილი მზის სისტემის ფარგლებს მიღმა. დანამდვილებით ცნობილია ორი ათასის შესახებ, თუმცა კი თეორიულად, ათასობითაა მილიარდ პლანეტაზე. ამიტომაც, საჭიროა მათი „რადიომიყურადება“ და იქიდან მომავალი სიგნალების ძებნა.

არის კონტაქტი

„ისი კი, უცხოპლანეტელებთან წინასწარი კონტაქტი უკვე დამყარებულია, — აცხადებენ გამოუცნობ მფრინავ ობიექტებთან დაკავშირებული ინფორმაციის მკვლევარები იური გრიგორიევი და ანა აჟაჟა. — ვინ თქვა, რომ უცხოპლანეტელებისგან შეტყობინება მაინცდამაინც რადიოკავშირით უნდა მივიღოთ? ისინი თავს სხვა სერებებით ავლენენ, გნებავთ იმავე რგოლებით მინდვრებზე, სადაც მათი უშუალოდ შეუძლებელია. ესეც მათი ენაა, ყველაფერ ამას გარკვეული კარნახიც ახლავს, რომელიც ახლომდებარე დასახლებული პუნქტების, სხვა ობიექტების სახელწოდებებშია. საჭიროა უზრალოდ ამ გზავნილების გაშიფვრის ალგორითმის მიგნება, თუმცა კი სახელმწიფო სტრუქტურებში ეს არავის ედარდება.“

უცხოპლანეტელები დიდი ხანია, აქ არიან!

რადაც მართლაც ჩამოგვავს ძვლების ჩონჩხს, რომელთა მსგავსებასაც დედამიწაზე ვგოულობთ.

მეორე დედამისა

ამერიკის კოსმიური კვლევების სააგენტოს (NASA) მიერ ინტერნეტში გამოქვეყნებულ ფოტოებზე ენთუზიასტებმა კიდევ სხვა რაღაცებიც აღმოაჩინეს. მზეზე აფეთქების გადაღებულ ფოტოზე... გიგანტური კოსმოსური მფრინავი ობიექტია დაფიქსირებული. დისპოზიციის მიხედვით, სპეციალისტებმა დაადგინეს, რომ იგი ეკოლოგიურად სუფთა მზის ენერგიით იტენებოდა.

„ისინი უკვე ყველგან არიან!“ — ასეთი იყო პარანორმალურ მოვლენათა მომხრეთა დასკვნა, მით უმეტეს, რომ ივლისის შუა რიცხვებში ახალი სენსაციური ამბავი გახდა ცნობილი: ასტრონომებმა ოფიციალურად დაადასტურეს, რომ „მეორე დედამიწას“ მიაგნეს. დედამიწის ტყუპი პლანეტა Kepler 455b გედის თანავარსკვლავედში მდებარეობს და თავისი პარამეტრებით მისი იმდენად იდენტურია, რომ მეცნიერებს ეჭვი არ ეპარებათ

„სხვადასხვა გზავნილში, რომელთა გაშიფრაც შეუძელით, იკითხება ინფორმაცია კოსმოსიდან დედამიწისკენ მფრინავ ლოდებზე, — აცხადებენ უფოლოგები. — ესე იგი, გ ვ ა ფ რ თ ხ ი ლ ე ბ ე ნ საფრთხის შესახებ, რომელიც ასტროიდის დაცემას უკავშირდება, ჩვენ კი, რატომღაც, ვჯიუტობთ, თითქოს ვერანაირ ნიშნებს ვერ ვხედავთ. ჩელიაბინსკის მეტეორიტის დაცემაც ხომ მოწყობილი ინსცენირება იყო, მაგრამ განა ვინმემ გამოიტანა სათანადო დასკვნა?“

ამდენად, როგორც ჩანს, უცხოპლანეტელებთან კონტაქტს უახლოეს წლებში უნდა ველოდოთ, რომელიც ადვილი ნამდვილად არ იქნება. ამდენად, დაველოდოთ, ვნახოთ, მივესალმოთ... მოამზადდითარ ტურაბალიკამ

პეი, თქვენ, უცხოპლანეტელებო!

მისი არსი იმაში მდგომარეობს, რომ მძლავრ კომპიუტერულ სისტემაში გაერთიანებულ უმძლავრეს რადიოტელესკოპთა მეშვეობით კოსმოსის სკანირება სადღეღამისო რეჟიმში დასკანირდება, რისი მიზანიც სხვა პლანეტებიდან შესაძლო გამოგზავნილი სიგნალების დაჭერა იქნება.

ეს არ არის ახალი იდეა, ამას მეცნიერება უკვე ნახევარ საუკუნეზე მეტი ხანია, აკეთებენ — საერთაშორისო პროექტი „არამინიერი გონიერი სიცოცხლის ძიება“ 1959 წლიდან მოქმედებს, რომლის ფარგლებში მსოფლიოს რამდენიმე უმძლავრესი ობსერვატორია კოსმოსის სხვადასხვა უბნიდან რადიოსიგნალებს იჭერს, ასტრონომები და უბრალო ენთუზიასტები კი ფონურ ხმაურში რაღაც განსაკუთრებულის გამოყოფას ცდილობენ. ამთავითვე უნდა ითქვას, რომ შედეგი დიდად შთაბეჭდილი არ არის, — ჯერჯერობით ჩვენ გაცილებით მეტი სიგნალი გაგზავნეთ, ვიდრე იქიდან პასუხი მივიღეთ.

ახალი პროექტის ავტორთა განცხადებით, მათი უპირატესობა თანამედროვე ტექნოლოგიები იქნება, რომელთა მეშვეობით ერთ დღეში იმდენი ინფორმაციის დამუშავება და შენახვა შესაძლებელია, რამდენის შეგროვებასაც უნინ მთელი წელი სჭირდებოდა. მონაცემებზე წვდომა ყველა მსურველს ექნება, ასევე ღია იქნება პროგრამული უზრუნველყოფაც.

უკანასკნელი მარსელი

არბად, ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება, თითქოს უცხოპლანეტელებმა რაღაც შეიტყვეს და უმაღლესი მოგვცეს. კერძოდ, სულ ახლახან ქალაქ ტოლიატის შემოგარენში პურის ყანაში უზარმაზარი პიქტოგრამა გაჩნდა — 60-150 მეტრის დიამეტრის ერთმანეთთან სწორი საზღვრით დაკავშირებული 6 წრისგან შემდგარი ფიგურა. არადა, რამდენადაც ვიცით, მინდვრებში ასეთი ფიგურები დროდადრო დედამიწის სხვადასხვა კუთხეში ჩნდება, მათ კი, არსებული ტრადიციით, „უცხოპლანეტელთა სადარბაზო ბარათად“ განიხილავენ, ვინაიდან სხვა ვერანაირი ახსნა მეცნიერებმა ამ ფენომენს ვერ მოუძებნეს.

„ტოლიატისთან პიქტოგრამა რომ დავათვალიერებთ, გაოცებულნი დავრჩით! პურის ღეროები ისე კონსტადაა წაწვენილი, რომ

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო ღრმა მწუხარებით იწყნებიან, რომ ქალაქ გალში ავტოსაგზაო შემთხვევის შედეგად დაიღუპნენ პეიმი - ლია ჩოტუა მედლა - თაა ჭალია მოქალაქე - ნურა სასაია და სამიძიარს უცხადებენ განსვენებულთა ოჯახებს.

ივა ბერაძე ოჯახით იუნგება მისი უახლოესი მეგობრის, უსპეტაკესი ადამიანის რომა სუნდაძის გარდაცვალებას და სამიძიარს უცხადებს გარდაცვლილის ოჯახს. პანაშვიდი 29, 30 IX, ტ. ტაბიძის 43, გამოსვენება 1 X, 14 სთ. ვაკის სამების ეკლესიიდან (ჭავჭავაძეზე).

ინფორმაცია

ახალი სპუდქალაქი ნუსუბიქაზა

ნუსუბიქაზა ახალი სტრუქტურული საცხოვრებელი 2016 წლის დასაწყისში დასრულდება, — ამის შესახებ ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა დიმიტრი ქუმსიშვილმა ჟურნალისტების იმ შეკითხვის საპასუხოდ განაცხადა, იგეგმება თუ არა ბაგებში სტრუქტურული საცხოვრებლის რეაბილიტაცია. რაც შეეხება სტრუქტურული საცხოვრებელს, თქვენ იცით, რომ პრემიერ-მინისტრის ინიციატივით შარშან დაიწყო მშენებლობა ნუსუბიქაზა აკაზო დი-ლი და ახალი სტრუქტურული საცხოვრებლის. გეგმის მიხედვით შემდეგი წლის დასაწყისში სტრუქტურული საცხოვრებელი დასრულდება და ჩვენ გვეჩვენება შესაძლებლობა, რომ სტრუქტურული მივიღოთ უკვე ახალ სტრუქტურული საცხოვრებელში, რომელიც თავიდან ველომდე აღჭურვილი იქნება ყველანაირი შესაძლებლობით, — განაცხადა დიმიტრი ქუმსიშვილმა.

საქართველოს ენერჯეტიკის აკადემია, თავისი წესდების შესაბამისად, ახსნაღმს კონკურსს აკადემიის წევრების ასარჩევად:
განყოფილება ვაკანსიები
1. ენერჯეტიკის განვითარების ზოგადი პრობლემები -1
2. ენერჯეტიკის განვითარების და მათი გამოყენება -1
3. პიდროენერჯეტიკა -1
4. თბოენერჯეტიკა -1
5. ელექტროენერჯეტიკული სისტემები -1
6. ენერჯეტიკის არატრადიციული წყაროები -1
საქართველოს ენერჯეტიკის აკადემიის წევრების კანდიდატთა რეკომენდაციის უფლება აქვთ სამინისტროებს, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს, ასოციაციებს, ინსტიტუტებს ან ენერჯეტიკის აკადემიის არანაკლებ სამ აკადემიკოსს.
განცხადება არჩევნებში მონაწილეობის შესახებ, სარეკომენდაციო წერილი-წარდგინება, რომელიც უნდა შეიცავდეს ინფორმაციას კანდიდატის სამეცნიერო მოღვაწეობის შესახებ, კანდიდატის CV და სამეცნიერო შრომების სია 2015 წლის 30 ოქტომბრამდე უნდა იქნას წარმოდგენილი შემდეგ მისამართზე:
0171 თბილისი, კოსტავას 77, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის მე-8 კორპუსი, რევაზ არველაძეს.

პრიზინალი
არასამთავრობო უფვა
უპეიციარილავს ფული „შეაწერა“
საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურმა, შვეიცარიის განვითარებისა და თანამშრომლობის სააგენტოს კუთვნილი დიდი ოდენობით თანხის მითვისების ფაქტზე, არასამთავრობო ორგანიზაცია „რეგონალური განვითარების და სოციალური დახმარების ცენტრის“ დირექტორი გიორგი გოგიტიძე სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მისცა.
გამოძიებით დადგენილია, რომ შვეიცარიის განვითარებისა და თანამშრომლობის სააგენტო, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა სამინისტროსთან შეთანხმებით, 2011 წლიდან ახორციელებდა სოცი-

